



Der ieklausīties padomos.
Eksperts Ilmārs Jargans (foto vidū), kurš vadījis korporatīvo komunikāciju uzņēmumos "Olainfarm", "Aldaris" un "ABLV Bank", ikvienam iesaka spēkus ieguldīt sevis attīstīšanā. "Tā ir vienīgā lieta, ko cilvēkam nevar atņemt," viņš nešaubās.

Foto - A. Kirsarņovs

Kur ieguldīt lieku miljonu?

Edgars Gabranovs

Pagājušajā nedēļā topošie un esošie uzņēmēji izmantoja iespēju papildināt zināšanas pieredzējušu lektoru vadībā. Piektdien Balvu Novada muzejā korporatīvo komunikāciju praktiķis ar divdesmit gadu pieredzi Ilmārs Jargans dalījās pieredzē, kā atrast savu nišu biznesā, ko grib pircējs, kā arī, piemēram, ko darīt, ja būtu lieks miljons?

I. Jargans atzina, ka seminārs paredzēts arī jauniešiem, kuri pieļauj, ka viņiem nākotnē varētu būt savs uzņēmums: "Viņi ir izvēles priekšā, ko un kā darīt. Vai ir recepte? Nē, bet ir daudz paņēmieni, kurus zinot, var izvairīties no kļūdām. Ir labs teiciens: "Muļķis mācās no savām kļūdām, bet gudrs cilvēks - no citu veiksmēm." Lai nebūtu jāatkārto svešas kļūdas, ir vērts paskatīties, kādas bijušas citu veiksmes. Vai jauniešiem ir interese par uzņēmējdarbību? Ir, turklāt pamatota. Šodien mēs saprotam, ka mums šeit būs jāpaliek un jādzīvo, kā arī jādomā, kā mēs to darīsim. Tendences liecina, ka bizness atkal kļūst lokālāks. Līdz šim darbaspēks varēja aizbraukt projām uz kaut kuriem, un uzņēmējs domāja globāli, ka šeit nav interesanti strādāt, jo perspektīvāks ir eksports. Šobrīd atgriežamies pie lokāliem burbuļiem, kuros jūtamies ļoti labi. Ieteiktu ikvienam izveidot personīgās prasmes, ko viņš spēj izdarīt tādu, ko citi neprot. Piemēram, daudziem cilvēkiem dzīves laikā ir uzkrājušās dažādas interesantas prasmes, kuras varbūt paši nenovērtē. Cilvēks, piemēram, strādā par grāmatvedi vai citā profesijā, bet īstenībā ir fantastisks eksperts kūpinājumos. Brīdī, kad viņš nav pieprasīts kā grāmatvedis, var pārorientēties uz šo arodu, un pircēji pēc kūpinājumiem, iespējams, brauks no visas Latvijas."

Taujāts, ko pats eksperts darītu, ja viņam būtu miljons eiro, I. Jargans atklāja, ka izveidotu savu mazo biosfēras rezervātu: "Tā ir nākotne. Nevis izcirstie meži, bet neskartās vietas, par

kurām cilvēki gatavi maksāt lielu naudu, lai varētu atpūsties. Spilgts piemērs ir Norvēģija, kur cilvēki brauc uz maziem namiņiem, lai sajustu neskarto dabu. Atslēgas vārds ir 'ilgtspēja'." Lūgts prognozēt, vai mazpilsētām, tostarp Balviem vai Viļakai, ir nākotne, komunikāciju praktiķis neslēpa, ka uz šo jautājumu atturētos atbildēt pirms septiņiem gadiem: "Šobrīd saku 'jā', jo cilvēki arvien vairāk strādā distancēti. Piemēram, Ņujorkas centrs ir palicis tukšs, jo cilvēki ir sapratuši, ka savu profesionālo darbu var darīt attālināti. Otrkārt, cilvēki nākotnē centīsies pakalpojumus pirkt savā vietējā mazajā burbulī. Arī rīdzinieki vairs necenšas braukt uz centru, ja sev nepieciešamo var iegādāties blakus dzīvesvietai. Tāda ir tuvākā nākotne. Nevieni nav tāds pravietis, kurš pateiks, kādas prasmes būs pieprasītas pēc piecpadsmit gadiem. Ja kāds to saka, tas melo. Ieteiktu attīstīt dažādas prasmes, lai mums būtu nevis viens tausteklītis, bet astoņi. Ja darbu zaudē, piemēram, biroja darbinieks, kurš gatavo gardas kūkas, tad viņš var pārorientēties uz tām. Tas ir tik forši, turklāt viņa kūkas, visticamāk, būs pieprasītākas nekā excel tabulas. Man patik dalīties ar zināšanām, jo šos pašus taustekļus esmu pārbaudījis uz sevis. Tās ir ne tikai sabiedriskās attiecības, mārketinga vai reklāma, bet arī bišu turēšana vai roku un virsmu dezinfekcijas līdzekļu pagatavošana. Nevar paļauties uz to, ka visu mūžu varēsi nostrādāt vienā profesijā."

Ziemeļlatgales biznesa un tūrisma centra uzņēmējdarbības atbalsta speciāliste Gunta Božoka priecājas, ka mūspusē interese par uzņēmējdarbību nezūd, neskatoties uz Covid-19: "Tā ir viena no iespējām attīstīt sevi, kā arī nopelnīt. Protams, katram jāatrod savs niša, par ko semināros arī runājam." Spriežot, kur ieguldītu lieku miljonu eiro, G. Božoka atzina, ka, pirmkārt, piepildītu savas nerealizētās prioritārās intereses: "Kādas? Tās būtu gan mācības, gan ieguldījums savas dzīves vides sakārtošanā. Otrkārt, pārpalikumu veltītu to nozaru atbalstam, kurām tas visvairāk nepieciešams, tostarp labdarībai."

Nākamajā
Radugumā

● **Radošie apvārsņi**
Saruna ar režisoru Viesturu Kairišu

● **Meklējam atbildi**
Vai darba devējs nodrošina ar aizsargmasku?

Svētkos piešķirs Atzinības rakstus

12. oktobrī Balvu novada domes sēdē deputāti atbalstīja lēmumprojektu par Atzinību piešķiršanu sešām personām: SIA "BKL" valdes loceklim, uzņēmējam JĀNIM KUĻŠAM par nozīmīgu ieguldījumu uzņēmējdarbības attīstībā Balvu novadā; Balvu Sporta skolas futbola trenerim INGUM ZAHARĀNAM par audzēkņu izcilēm panākumiem futbolā un Balvu novada atpazīstamības veicināšanu; pedagoģei IRĒNAI LEIŠAVNIECEI par ilggadēju, profesionālu un radošu darbu pirmsskolas izglītības iestādē "Sienāzītis"; SIA "Senda Dz" darbiniecei GUNTRAI OZOLIŅAI par profesionālu, atbildīgu un godprātīgu darbu uzņēmumā SIA "Senda Dz" un rūpēm par mazo balveniešu pareizu uzturu; SIA "Tik-Tak 1" īpašniekam PĒTERIM ANNUŠKĀNAM par ilgstošu

darbu un ieguldījumu uzņēmējdarbības attīstībā Balvu novadā; SIA "Balvu un Gulbenes slimnīcu apvienība" uzņēmšanas nodaļas vecākajai māsai, fizikālās terapijas māsai un alergologa kabineta māsai INĀRAI KAŅEPEI par godprātīgu, nesavtīgu un profesionālu darbu medicīnas nozarē un nozīmīgu ieguldījumu Balvu novada iedzīvotāju veselības aprūpes nodrošināšanā.

Aicina izteikt viedokli

Balvu novada pašvaldības speciālisti atgādina, ka ikviens interesents līdz 31. oktobrim aicināts izteikt savu viedokli par Balvu un Pērkonu ezeriem un to izmantošanu, aizpildot anketu elektroniski <https://forms.gle/7eG4FVcAGsdSbAkV6>. Anketa drukātā veidā ir pieejama arī Balvu novada pašvaldībā.

Īsziņas



Vārds žurnālistam

Zinaida Logina

Par Veļu laiku sauc laika posmu no Miķeļiem līdz Mārtiņiem, un tieši šajā laikā visbiežāk notiek tradicionālie Sveciņu vakari. Arī aizvadītajās brīvdienās daudzviet posa kapu kopiņas, lika ziedus, dedzināja svecītes. Šajā laikā ir sajūta, ka ikdienas dzīve kļūst klusāka un mierīgāka. Ar interesi izlasīju "Levā" rakstu "Aizgājušo dvēseļu digitalizācija", un tikai tagad uzzināju, ka jau septiņus gadus vienotā interneta vietnē *cemety.lv* pakāpeniski ievada informāciju par Latvijas kapsētām un tajās apglabātajiem cilvēkiem. Sistēmā jau publicētas 427 kapsētas ar tur apbedītajiem cilvēkiem. Mūspuses novadu kapsētu šajā vietnē gan vēl nav, - pārbaudīju. Izrādās, pie vainas pašvaldības, kuras nav sniegušas informāciju, protams, par to uzņēmumam maksājot. Aizdomājos, kāda būs virtuālā pastaiga pa kapsētu, kurā atdusas mani tuvinieki, kad to ievietos elektroniskajā sistēmā... Palika tā jociģi. Iespējams, daudziem šī informācija noderēs, pētot dzimtas koku, meklējot tuviniekus vai cita iemesla pēc. Taču pagaidām iesim vai brauksim uz kapsētām ar ziediem un svecītēm, lai parunātos ar tuvinieku dvēselītēm pie kapu kopiņām. Kas zina, ko vēl piedāvās digitalizācijas laikmets. Izsaukt garus? Rikot veļu mielastus?

Pulkstenis pagriezts, un vakari ar tumšajām dienakts stundām kļūs arvien garāki. Daudziem – biedējošāki, ar negāciju pilnajām ziņām. Kā tos vadīsim, - katra paša ziņā. Varbūt kādu iedvesmos astroloģes Akvelīnas Līvmanes ieteikums vērot dabu: "Vai esi redzējis skumju puķi vai noraizējušos putnu? Daba nepazīst skumjas. Svini dzīvi un ar savu prieku aizrauj arī citus!"

Latvijā

Sabiedrību uzrunā prezidents. Pēdējās dienās Latvijā regulāri fiksēti jauni negatīvi saslimušo skaita rekordi, inficēto skaitam katru dienu sniedzoties vairākos simtos, no slimības mirušo skaits ir audzis līdz 56 personām, turklāt strauji aizpildās vietas slimnīcās. Šādos apstākļos Levits ir nācis klajā ar aicinājumu Latvijas sabiedrībai, lai cilvēki apzinīgāk ievērotu Covid-19 kontrolei noteiktos ierobežojumus, tādējādi valsts spētu apturēt epidēmijas izplatību.

Stājas spēkā stingrāki ierobežojumi. Lai ierobežotu Covid-19 izplatību, spēkā stājušies stingrāki pulcēšanās ierobežojumi, savukārt mācības klātienē notiks tikai bērniem līdz 6.klasei, bet vecākiem skolēniem un studentiem mācības noritēs attālināti. To paredz 13.oktobrī valdībā pieņemtie grozījumi noteikumos par epidemioloģiskās drošības pasākumiem Covid-19 infekcijas izplatības ierobežošanai.

Atbalsta Baltkrieviju. 25.oktobrī Rīgā noritēja gājieni Baltkrievijas atbalstam, kuru organizēja Latvijā dzīvojošā baltkrievu kopiena. Gājiena sākums bija Baltkrievijas vēstniecībā, un tas noslēdzās pie Brīvības pieminekļa. Baltkrievijā šajā nedēļas nogalē turpinājās augustā aizsāktie protesti pret falsificētajam prezidenta vēlēšanām.

Nav atļauju amonija nitrāta glabāšanai. Pēdējos mēnešos divos objektos Valsts vides dienests piefiksējis lielus minerālmēslu krājumus, kas satur sprādzienbīstamo amonija nitrātu un kuru glabāšanai uzņēmumi nav saņēmuši nepieciešamās atļaujas. No sešiem paaugstināta riska objektiem tikai vienā tas vajadzīgs spridzināšanas darbiem. Pārējie pieci ir saistīti ar mēslojumu biznesu, kur viens ir Liepājā "CTEX", otrs - lauksaimnieku kooperatīvs "VAKS" Jelgavā.

Lidos virs Latvijas. Latvijas nacionālā lidsabiedrība "airBaltic" piedāvā iespēju lidot virs Latvijas, ceļā dodoties 135 pasažieriem. Lidsabiedrībā skaidroja, ka citās valstīs līdzīgi lidojumi, kuru galvenais mērķis ir izbaudīt vietējo ainavu vai atzīmēt kādu vēsturisku notikumu, notiek visnotaļ regulāri. "airBaltic" pozitīvi vērtē ceļojumu aģentūras iniciatīvu, šādu lidojumu organizējot arī Latvijā, ļaujot pasažieriem izbaudīt pašu labāko, ko lidošana var sniegt - iespēju vērot ainavisko Latvijas dabu, izbaudīt apkārpes profesionālo uzmanību un pašmāju virtuvi.

(No interneta portāliem tvnet.lv, delfi.lv)

Darbu sācis Eiropas brīvprātīgais jauniešs

Cer, ka kovids ļaus īstenot plānus

Irēna Tušinska

Kopš 8.oktobra pēc 10 dienu pašizolācijas un diviem negatīviem Covid-19 testiem darbu sācis Eiropas brīvprātīgais, 23 gadus vecais Markelians Hysa no Albānijas. Lai gan darbs ar jauniešiem viņam nav svešs, jo Albānijā viņš palīdzēja bērniem ar īpašām vajadzībām, šī būs Markeliana pirmā brīvprātīgā darba pieredze ārzemēs.

Markelians atklāj, ka, pirms stingrāku pandēmijas ierobežojumu attiecībā uz jauniešu centru darbu stāšanās spēkā, paguvis piedalīties pontona tiltiņa atklāšanā Viļakā, kā arī iepazīties ar dažiem Rekovas jauniešiem un samontēt vairākus video. Viņam izdevās arī aizbraukt nelielā ekskursijā pa vairākām Latvijas pilsētām, mazliet tuvāk iepazīstot mūsu zemi. Kādi būs viņa turpmākie darba piedāvājumi, rādīs laiks un pandēmijas attīstība.

Filmēs videofilmas

Būdams radošs cilvēks, kurš studējis datorzinības, Eiropas brīvprātīgais no Albānijas mēnešos, ko pavadījis Latvijā, cer izveidot tūristu piesaistei domātas videofilmas par mūspuses novadiem un mācību iestādēm. Vienā no pirmajām videofilmām viņš atainojis Balvu Profesionālās un vispārīgizglītojošās vidusskolas ikdienu. Viņš ieplānojis izveidot videofilmu arī par Balviem. "Nākotnē to gribētu izplatīt Albānijas tūrisma aģentūrās, jo Balvi ir lieliska pilsēta," uzskata jauniešs.

Brīvprātīgo darbu Markelians ir veicis arī pirms ierašanās Latvijā. Sabiedriski aktīvais albānis savā valstī palīdzēja bērniem ar īpašām vajadzībām atklāt viņu slēptos talantus. Piemēram, viņš ievēroja, ka kādam jauniešim ar Dauna sindromu piemīt spējas ātri apgūt svešvalodas, un pēc sešiem mēnešiem, pateicoties speciālai apmācības programmai, jauniešs ļoti labā līmenī runāja angļu un spāņu valodās. Pats Markelians arī labprāt mācās svešvalodas, tāpēc plāno drīz vien runāt latviski. Līdz ar videoklipu un filmu uzņemšanu viņa hobiju sarakstā ir arī dziesmu tekstu rakstīšana, *beatbox* ritmu sacerēšana un repošana.

Latvijas daba iedvesmo daiļradei

Jau studējot Albānijā, Markelians sāka interesēties par mūsu zemi, tās kultūru un paražām. Albāņu jaunieša pirmie iespaidi par Latviju bija pat labāki, nekā cerēts. Sevišķi viņam patīk Latvijas zaļā, kokiem bagātā daba, kā arī arhitektūra, īpaši koka celtnes, jo Albānijā tādu nesot. Tur mājas pārsvarā būvē no akmeņa, jo lielāko daļu valsts teritorijas klāj



Foto - no personīgā arhīva

Izgatavo baznīcu no sērkokociņiem. Viens no pirmajiem Markeliana veikumiem, atrodoties Latvijā, ir no sērkokociņiem izveidotā pils, ko varēja apbrīnot Viļakas ezera pontonu tilta atklāšanas pasākumā. Tagad puisis ķēries pie cita projekta īstenošanas – no sērkokociņiem viņš darina Balvu pareizticīgo baznīcu, jo tas ir vienīgais koka dievnams mūsu pilsētā. Tāpat, darbojoties pandēmijas apstākļos, albāņu jauniešs sniedz palīdzīgu roku vietējam mācību iestādēm videoklipu montēšanā.



Foto - I.Tušinska

Neatmet cerības. Markelians apgalvo, - lai kurp viņš dotos, viņam vienmēr ir plāns, ko īstenot. Puisis nešaubās, ka ieceres izdosies realizēt arī šoreiz, jo viņš vēlas iemācīt vietējiem jauniešiem visu, ko zina pats.

kalni. "Latvijas daba mani iedvesmo, jo saceru dzeju. Šobrīd mēģinu rakstīt arī stāstu par dabas un cilvēka ciešo saikni," atklāj albānis.

Markelians apgalvo, ka viņam ir ļoti svarīgi būt vienotam ar dabu: "Tā kā pirms tam strādāju lielās, pārapszīvotās pilsētās, vienmēr esmu vēlējis atrast vietu, kurā baudīt klusumu un mieru. Tieši tādēļ savulaik no Albānijas galvaspilsētas, kur agrāk strādāju un pelnīju daudz vairāk, atgriezos savā dzimtajā piejūras pilsētiņā Durres."

Markeliana izbrīnīja mūsu cilvēku atsaukšanās un pretimnākšana: "Biju pārsteigts, ka Latvijā cilvēki ir tik draudzīgi un laipni. Mūsu tautām ir daudz kā

kopīga, ir pat līdzīgas tradīcijas. Jūtos šeit kā mājās."

Markelians atklāj, ka dzimis četru bērnu ģimenē: "Man ir trīs māsu. Pēc mūsu mērauklas tas nav daudz, jo albāņu ģimenēs parasti ir septiņi un vairāk bērni. Mūsdienās gan ģimenes kļūst aizvien mazākas. Bet ģimenes saites ir ļoti ciešas. Lai kurā valstī dzīvotu, mēs vienmēr atbalstām viens otru."

Eiropas brīvprātīgais jauniešs ļoti cer, ka Covid-19 drīz atkāpsies un viņam izdosies īstenot visus iecerētos plānus: "Vēlos iemācīt bērniem visu, ko zinu par mākslu, filmēšanu, datorzinībām, kā arī angļu valodu un uzņēmējdarbības menedžmentu."

BBJC speciāliste jaunatnes politikas jautājumos GUNITA PROKOFEVA:

"Esam diezgan lielā neziņā, kā jauniešu centrs turpmāk strādās. Pagaidām pulciņos, kuros tas ir iespējams, darbs ar bērniem turpināsies individuāli. Notiek arī nūjošanas nodarbības kopā ar skolotāju Intu Ozolu. Diemžēl visas pagājušajā nedēļā paredzētās projektu aktivitātes nācās atcelt. Nenotika arī ieplānotie braucieni uz citiem jauniešu centriem, kā arī neuzņēmām ciemiņus - skolotājus no Madonas, kas bija ieplānots pagājušajā nedēļā. Gaidām 6.novembri, lai noskaidrotu, kā strādāt turpmāk."

Vai vīrusa dēļ būtu jāaizliedz sportošana un interešu izglītības pulciņi iekšelpās?

Viedokļi

Aizliegt ir pats vienkāršākais



DITA NIPERE, deju pasniedzēja

Ja runājam par trenēšanu un veselīga dzīvesveida piekopienu, esmu par saprātīgiem ierobežojumiem Covid-19 laikā, nevis pilnīgu bloķēšanu un aizliegumu. Stresainā vide, kurā visu laiku atrodamies (klausāmie ziņas un pārdzīvojam par saslimušo statistiku), skar mūsu psihoemocionālo stāvokli un, protams, nedara laimīgākus. Turklāt, ja vēl valdība aizliedz sporta aktivitātes vai bērniem iespēju kustēties un dejot, tas nāk par sliktu ne tikai bērnu un jauniešu fiziskajai attīstībai, bet visas

tautas emocionālajam stāvoklim.

Diemžēl arī mūsu nozare saskāries ar visstingrākajiem ierobežojumiem, bet esmu pārliecināta, ka neesam galvenie Covid vīrusa izplatītāji valstī. Pirms pāris dienām Latvijas mūsdienu un hip-hop profesionālās dejas asociācija valdībai nosūtīja atklātu vēstuli, kurā lūdza kompensēt zaudējumus gadījumā, ja nav iespējas atļaut darboties telpās. Parakstot šo dokumentu, nozares pārstāvji un arī es liekam cerības uz lielāku sapratni. Šobrīd valdība kā alternatīvu piedāvā attālinātās nodarbības. Šādu modeli mēs izmēģinājām jau pavasarī, pirmā Covid uzliesmējuma laikā, tādēļ jau tagad varam izdarīt dažus secinājumus par mācību procesu. Pirmkārt, ne visiem bērniem tā dejojot ir saistoši, jo pietrūkst saskarsmes ar vienaudžiem, kas viņiem ir ļoti svarīga. Otrkārt, ja runājam par mazākajiem dejojotajiem, kuri mācās no 1. līdz 4.klasei, viņiem nav tādas motivācijas un koncentrēšanās spējas, lai vieni paši patstāvīgi izturētu visu nodarbību. Treškārt, attālinātā mācīšanās nozīmē arī iespējamās traumas. Būtībā tā ir mācīšanās bezjēgā, jo deju skolotājs nevar izsekot, cik tehniski bērns iemācās noteikto kustību. Vēl valdība rosināja nodarbības iekšelpās aizstāt ar darbošanos ārā. Protams, ņemot vērā Latvijas klimatu, tas nav iespējams, turklāt arī dejojotāju darbības specifika neder ārā nodarbībām.

Par ko mēs iestājamies, rakstot šo vēstuli valdībai? Uzskatām, ka jābūt vienlīdzības principam visiem. Organizējot privātos pasākumus, kas bija atļauti līdz 30 cilvēkiem, un neaizliedzot pasēdēšanu bāros, manuprāt, ir stipri lielāks risks inficēties tur, nekā bērnam atnākot pēc skolas uz interešu izglītības pulciņu. Turklāt katra situācija būtu jāizvērtē lokāli. Ja Balvos būs kādi Covid-19 saslimšanas gadījumi, piekritu visu nodarbību pārtraukšanai, bet, kamēr nav, uzskatu, ka mēs varētu turpināt darboties. Jāsaprot, ka neesam pret sanitāro normu ievērošanu. Varam mērīt temperatūru, mazgāt rokas un dezinficēt visu, ko vajag. Iespējams, *kovids* ilgs vēl gadu vai divus, tāpēc mums ar to jāiemācās sadzīvot. Valstij būtu jāatbalsta nozares pārstāvji, kas cieš nopietnus zaudējumus. Par to, ka šis jautājums ir aktuāls visā valsts mērogā, liecina vērienīgums un cilvēku lielā atsaucība. Jau pirmajās dienās dokumentu parakstīja 27 tūkstoši cilvēku. Katra deju studija no savas Latvijas puses sūtīja parakstus – no Balviem nosūtījām 50. Ir skaidrs viens – šis jautājums jārisina, un mēs ļoti ceram, ka valdība mūsu sāpi sadzirdēs.

Pēdējo pusgadu patiešām dzīvojam sprintsā gaisotnē. Ņemot vērā pieejamo informāciju, valdības ieviestos ierobežojumus un piesardzības pasākumus vērtēju divējādi. Pirmajā saslimšanas vilnī pavasarī mums teica,

ka no saslimšanas nepasargās nekādas maskas – par tām runāja tikai ārkārtas situācijā. Tagad tās jānes obligātā kārtā bez ārkārtas situācijas. Piekritu, ka varbūt arī ir labi cilvēkus mācīt būt atbildīgākiem, piesardzīgākiem gan pret sevi, gan citiem, bet, raugoties no medicīniskā viedokļa, tiešām grūti pateikt, cik liela efektivitāte ir šo masku lietošanai. Protams, mēs nezinām, kā būs, ja katrs personīgi ar šo slimību saskarsimies. Bet skaidrs ir viens – ar šo vīrusu jāsauc mācīties sadzīvot. Varbūt *kovids* atnāks tā vai tā – bez vai ar masku. Jāmācās strādāt elastīgāk un procesus neregulēt tā, lai var visi izdzīvot šajos neparastajos apstākļos. Visu aizliegt ir pats vienkāršākais, bet mēs visi tā ilgi neizturēsim, jo valdība arī nevar palīdzēt cilvēkiem, kuriem tagad aizliegusi darboties. Taču tā nedrīkstētu būt. Visiem jādomā par visiem – gan par atbalstu cilvēkiem, kuri piedzīvo sarežģītus laikus, gan ekonomiku, arī par veselību un bērniem. Arī cilvēku iespūdzēšana četrās sienās neko labu nedos, jo tādā veidā cilvēki cieš gan fiziski, gan emocionāli. Dzīvojot stresā un depresijā, dzirdot un vērojot visu, kas notiek, mūsu imūnsistēmu neizglābs pat ar visu masku. Vienīgais, ko es vēlos, lai cilvēkiem neatņem dzīvotprieku, kā arī “kustību nozarei” ļauj strādāt un funkcionēt vismaz līdz brīdim, kad būs nepieciešams visu bloķēt. Lai mums pietiek spēka visu šo pārdzīvot!

Uz mežu prom un svaigā gaisā



SILVIJA KUPRIŠA, kultūras darbiniece Viļakā

Valdība pieņem arvien stingrākus pasākumus Covid-19 ierobežošanai. Man pašai tas nav sagādājis ne psiholoģiska, ne fiziska rakstura grūtības, - lietas pieņemu tādas, kādas tās ir. Domājot par vīrusa rašanos un izplatību, secinu, ka cilvēce pati pie daudz kā ir vainīga. Manā radu saimē ir vecāka gadagājuma cilvēki. Viņi tagad ļoti maz pārvietojas, cenšas dzīvot savās dzīvesvietās un iespējami mazāk uzturēties sabiedrībā. Pati sekoju līdzī oficiālajai informācijai, bet lielākoties tieši saslimstības rādījumu skaitļiem - vai tie mazinās, vai palielinās. Saprotu, ka mūsupusē Viļakā cilvēkos nav panikas, viņi uzņem situāciju un piemērojas apstākļiem. Protams, biznesa aprindu pārstāvji situāciju uzņem daudz sakāpinātāk. Ir dzirdētas runas, ka, iespējams, valdības ierobežojumi ir pārspīlēti. Savukārt pašvaldības iestādēs strādājošie, kuriem ir garantēts atalgojums, uz dzīvi skatās optimistiskāk. Vīrusa dēļ tagad nedrīkst notikt grupu sporta nodarbības, arī interešu pulciņi bērniem iekšelpās aizliegti.

Sabiedrība par to diskutē un daudzi ir neapmierināti. Protams, bizness ir viena lieta, uzņēmējiem ir jānopelna nauda, un, aizlēdzot visu ciet, būtu pavisam bēdīgi. *Tusētāji*, manuprāt, vienmēr atradīs iespēju satikties un darīt to, ko paši vēlas.

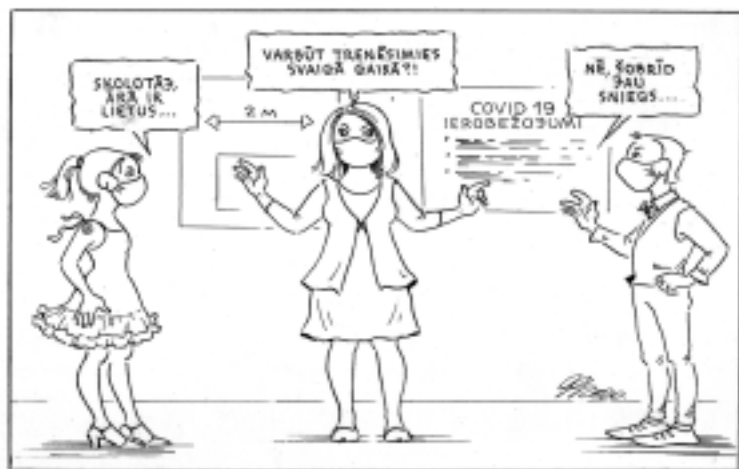
Taču sportošana ir kas cits, un te, domāju, lielām problēmām nevajadzētu būt. Var taču doties ārā, joprojām pie mums ir normāli laika apstākļi, nav aukstuma. Uzskatu, ka mēs vispār par daudz uzturamies iekšelpās, cilvēkiem pietrūkst svaiga gaisa un regulāras izkustēšanās. Vīrusam, šķiet, tieši patīk šis apstākļi un viņš savā ceļā uzmeklē tieši mazkustīgos ar slikti izvēdinātām plaušām. Beidzot ir laiks doties ārā, uz mežu, braukt ar velosipēdu, daudz staigāt, vingrot, vārdu sakot - rūdīties. Starp citu, vēl var aizbraukt un lasīt dzērvenes. Viļakā var izmantot trenāžierus, kas izvietoti laukumā netālu no estrādes. Manuprāt, šis ir ļoti labs sportošanas variants, ko vietējie varētu izmantot daudz aktīvāk. Ja reiz pienākusi tāda situācija un

notiek tas, kas notiek, jāatrod un jāizmanto citi iespējamie varianti. Sen zināms, ka veselību uztur un nostiprina gan regulāras kustības, gan arī uzturs. Ēdīsim dzērvenes, ķiplokus, rudens ābolus. Tā ir arī manis pašas recepte, ko izmantoju. Jā, ieteiktu brīvā laikā vairāk lasīt grāmatas, bet mazāk skatīties televizoru un *sēdēt* internetā, jo sliktas ziņas nogurdina. Arī uz veikalu vai citām sabiedriskām vietām jāiet maksimāli maz. Beidzot ir laiks sev pašam!

Šis ir savāds laiks, kas jāizdzīvo. Manuprāt, cilvēkam ir nepieciešamība kādu laiku pabūt ar sevi vienatnē, uzdot sev jautājumus un atbildēt uz tiem. Kaut vai: kāds esi ģimenē, kāds esi kā personība un tamlīdzīgi. Skrienot ikdienas gaitās, griežoties vāveres ritenī, nav laika par tamlīdzīgiem jautājumiem domāt. Beidzot radusies iespēja, kad sapratisim sevi labāk, izpratisim savu psihoemocionālo noturību, savu attieksmi pret dzīvesbiedru, bērniem un tamlīdzīgi.

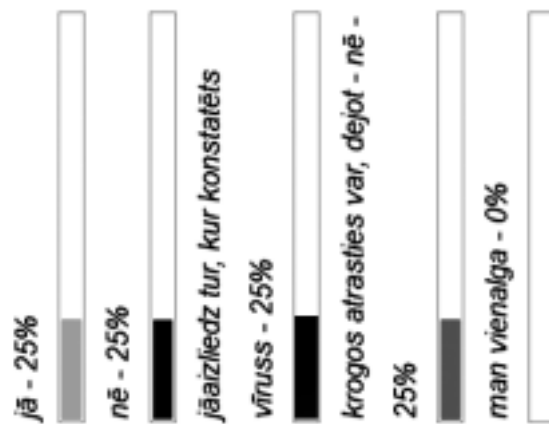
Viedokļus uzklusēja S.Karavoičika un M.Sprudzāne

Re, kā!



Aptaujas rezultāti "Vaduguns" mājas lapā www.vaduguns.lv

Vai vīrusa dēļ būtu jāaizliedz sportošana un interešu izglītības pulciņi iekšelpās?



Saruna ar vizuālās mākslas skolotāju

Zīmējumam jābūt tādām, lai interesanti skatīties!

Ingrīda Zinkovska

Ar **Baltinavas novada domes Atzinības rakstu par devumu izglītības darbā Baltinavas novadā un pedagoģiskā darba stāžu 35 gadu jubilejas sakarā apbalvota skolotāja INDRA KEIŠA. Viņa vizuālo mākslu skolēniem māca Baltinavas vidusskolā, kā arī Balvu Valsts ģimnāzijā un Baltinavas Mūzikas un mākslas skolā. "Tā jau nav, ka neko savā darba mūžā neesmu izdarījusi. Maniem skolēniem ir labi rezultāti olimpiādēs, konkursos. Mūsu jauno mākslinieku vārds ir izskanējis! Tad jau Atzinības raksts pelnīts!" sākot sarunu, secina skolotāja.**

Baltinavas vidusskola ir skolotājas Indras Keišas (tolaik vēl Brices) pirmā darbavieta, kur viņa uzsāka pedagoģes darbu gaitas pēc Rēzeknes Mākslas vidusskolas absolvēšanas 19 gadu vecumā. Strādājot pabeigta augstskola, Latvijas Universitāte, iegūta vizuālās mākslas un mājturības skolotāja specialitāte, maģistra grāds pedagoģijā Daugavpils Universitātē. Arī dzīve savijusies Baltinavā un starp baltinaviešiem, lai gan Indras plānos tas neietilpa. "Abi vecāki man bija skolotāji Kupravas skolā, arī es pabeidzu Kupravas pamatskolu, bet par skolotāju kļūt negrāsijos. "Nemūžam nebūšu skolotāja!" domāju. Kā jau visiem bērniem, man patika un padevās zīmēt. Ļoti daudz ko veidoju no plastilīna un sapņoju, ka būšu keramiķe, bet pēc pamatskolas beigšanas paziņoju: "Nē! Būšu māksliniece - noformētāja." Taču pēc Rēzeknes Mākslas vidusskolas absolvēšanas mani norīkoja darbā par skolotāju Baltinavas vidusskolā. Arī tas man nepatika. Negribēju dzīvot Baltinavā, kur nu vēl strādāt par skolotāju! Domāju, - nostrādāšu trīs obligātos gadus un iešu projām. Bet apprecējos un paliku dzīvot un strādāt Baltinavā, piedzima un uzauga bērni, un tagad sevi uzskatu par īstu baltinavietu un īstu skolotāju. Pačibēja arī sapnis par mākslinieces - noformētājas karjeru, jo, sākoties juku laikiem, šī profesija kļuva nepieprasīta. Bet pieprasījums ar laiku pēc vizuālās mākslas skolotāja radās Balvu Valsts ģimnāzijā. Tā nu braucu uz Balviem un mācību stundas vadu arī šeit," atklāj pedagoģe.

Atzinības raksti un cita veida publiska atzinība, protams, priecē, bet kas pedagoģa darbā Jums sniedz vislielāko gandarījumu?

-Man lielākais gandarījums ir tad, kad bērni pēc mācību stundas pasaka: "Paldies, skolotāj, par stundu. Bija ļoti interesanti!" Vai atkal tie paši mazie bērniņi, kuri, atnākot uz skolu, neprot noturēt rociņā pat zīmuli vai šķērites, bet, beidzot 9.klasi, uh, kādus darbus veido! Tādēļ man tuvāka un mīļāka ir skolēna izaugsme manu acu priekšā. Sevišķi tas labi redzams Baltinavā, kur vizuālo mākslu mācu no pirmās līdz pēdējai klasei. Balvos saņemu septiņklasniekus. Viņiem vizuālās mākslas pamatus jau ielicis cits skolotājs. Viņos to izaugsmi man grūtāk saskatīt. Baltinavā viss sākas no pirmsākumiem. Un ļoti bieži bērni atveras ne jau pirmajā, bet 7. vai 8.klasē, un tu redzi, ka viņš ir krājis, krājis sevi gan zināšanas, gan prasmes un pēkšņi uzplaucis kā zieds.

Vai tagad bērniem patiek zīmēt? Tagad taču ir planšetis un mobilo telefonu laiks! Kā tas ietekmē vizuālo mākslu?

-Šis laiks bērnus ietekmē tādā ziņā, ka viņi mazāk domā, ieskatās internetā un idejas ņem no turienes, nevis no sevis, - no savas galvas

vai dvēseles. Un tad ir grūtāk izsekot, vai pats viņš to izdomājis, vai kaut kur nošpikojis. Tas ir mīnuss! Citādi viņi daudz vairāk var iepazīt mākslas pasauli, jo jebkuru muzeju vai mākslas galeriju var apmeklēt virtuāli.

Zīmēt bērniem patiek arī tagad. Mēs neaizraujamies ar datorgrafiku, kas ir pavisam cits priekšmets. Mēs visu zīmējam ar roku, un nav bijis pretenziju, ka kāds to negribētu. Nav neviena tāda bērna, kas neprastu vai negribētu zīmēt, galvenais ir viņu pareizi virzīt. Katram, protams, ir savs rokraksts. Viens savu darbiņu izcakinās smalki, smalki, bet citam tas būs lielos triepienos. Galvenais ir ideja. Zīmējumam jābūt tādām, lai būtu interesanti skatīties, - vai nu ar savu ideju, vai izpildījumu, bet lai skatītājam ir interesanti.

Un kā ir ar grafiti?

-Apsmērētas sienas nav grafiti! Ir tāda grafiti māksla. Esmu bērniem par to stāstījusi. Mēs arī ļoti daudz par to diskutējam, kas ir grafiti un kas ir huligānisms. Tam nav nekāda sakara ar mākslu, tā ir individa nepareiza pašizpauze. Bieži vien cilvēki mākslu neizprot, - vāzīte ar puķītēm ir saprotama, tādā skaidrā māksla! Modernā māksla, - fui, mēs tur neko nesaprotam, arī es tā varu, tad tā nav māksla. Mēs ar bērniem apmeklējam Latvijas laikmetīgās keramikas izstādi "DOT/punkts" no Daugavpils Marka Rotko mākslas centra kolekcijas, kas bija skatāma Balvu Novada muzejā. Vispirms mēs ar bērniem par to izrunājāmies, tad gājām skatīties. Nevis vienkārši apskatīties, bet bērni zināja, ka jāizlasa darba nosaukums, jāpadomā, kāpēc tieši tāds nosaukums šim darbam, ko mākslinieks ir domājis, veidojot šo darbu. Viņi man par redzēto rakstīja recenzijas. Bija meitene, kas pat mammu aizveda uz izstādi. Prieks! Mūsdienu māksla nav vienkārši uztverama, ne tik daudz domāta acīm kā prātam.

Kā ir mācīt vizuālo mākslu attālināti?

-Pēc skolēnu rudens brīvdienām Baltinavā uz skolu ieskolēni līdz 7.klasei, bet vecāko klašu skolēni paliks mājās un mācīsies attālināti, kā tas bija pavasarī. Mācīt vizuālo mākslu attālināti ir sarežģīti. Ir tēmas, kur vajadzīgs tiešais kontakts, lai parādītu, paskaidrotu, kā zīmēt, krāsot.

Lai varētu novadīt stundas, meklēju video materiālus, paraugus, ko skolēni tur, savā ekrāna pusē, varēja redzēt, pamācības vai informāciju, un skolēni zīmēja, bet pēc tam rezultātu fotografēja un sūtīja man. Es katru darbu apskatīju, katram atbildēju, sakārtoju pa klašu grupām, kas, protams, bija darbietilpīgs darbs. Pareizāk sakot, darba bija uz pusi vairāk. Cits bērns savu darbiņu atsūtīja vēl vakarā, cits - agrī no rīta. Es, tāpat kā vairums pedagoģu, agrāk nepratu darboties ZOOM programmā, bet iemācījos. Cilvēks pierod pie visa. Galvenais ir tikai gribēt. Esmu mājas cilvēks, tādēļ darbs attālināti man nesagādāja problēmas.

Kā vērtējat jauno izglītības modeli "Skola 2030"?

-Pārmaiņām, protams, jābūt, bet uzsvērt to, ka tagad strādāsim 'jēgpilni', man nav saprotams. Vai tad līdz šim mēs strādājām bezjēdzīgi?! Manuprāt, vairāk jāuzticās skolotāju darbībai, viņu profesionalitātei, un, ja tev uzticas, tu arī izdari tik, cik vajag un varbūt pat vairāk. Manuprāt, skolā ir daudz lietu, kas traucē. Nomāc visādas pārbaudes, dokumenti, sapulces, atskaites. Man ļoti patiktu strādāt tikai ar bērniem, ar viņiem darboties, vadīt stundas.

Varat minēt skolotājus, kas Jums bijuši paraugs dzīvē?

-Kad pabeidzu mākslas vidusskolu, biju jauna un zaļa. Turklāt mākslas skolā nemācīja pedagoģiju. Labi, ka man skolotāji bija vecāki. Tētis bija sporta un mājturības skolotājs, mamma - latviešu valodas skolotāja. Manuprāt, viņi bija ļoti labi skolotāji. No viņiem varēja mācīties, kā apzinīgi izdarīt savu darbu. No tēva man nākušas mākslinieciskās prasmes, jo arī viņam padevās zīmēšana. Mamma man labi iemācīja gramatiku. Ja es nebūtu iestājusies Rēzeknes mākslas skolā, noteikti būtu savu dzīvi saistījusi ar matemātiku. Savulaik man matemātikas skolotāja Kupravā bija Māra Pimanova. Viņa bija kolosāla skolotāja, tolaik vēl jauna, bet tā prata skolēnus aizraut! Man viņa ļoti patika.

Vai daudzi no Jūsu skolēniem izvēlējušies mākslas ceļu?

-No baltinaviešiem - Meščanovu Linda un Kotānu diviņ meitenes ir mākslas skolotājas Rīgā. Dace Kaša ir gan mūziķe, gan glezno un vada radošās darbnīcas ASV, kur šobrīd dzīvo. Reizēm ar viņu sazināties. Baltinaviete Dina Jegorova pabeidza vides arhitektus Jelgavā, tagad dzīvo un strādā Latīņamerikā, kur projektē dāru dizainus. Ir daudz bērnu, kuriem padodas vizuālā māksla un kuri piedalās dažādos konkursos. Pērn Balvu Valsts ģimnāzijā divas manas audzēknes uzvarēja konkursā "Sibīrijas bērni" un tika aicinātas uz tikšanos ar Valsts prezidentu. Katru gadu notiek vizuālās mākslas konkurss "Lidice", kur arī mēs piedalāmies un gūstam godalgotas vietas.

Vai arī pašai atliek laiks nodoties mākslai?

-Zīmēšanai man ir maz laika. Tās mēdz būt tikai garastāvokļa izpausmes, lai gan kopā ar citiem skolotājiem bijušas pat izstādes. Pārsvārā gleznoju ziedus, bet vispār man labāk patiek mazie darbi - veidot apsveikumus, ielū-



Foto - no personīgā arhīva

Skolotāja un vienkārši Indra. Indra vēl nebija piedzimis, kad mamma jau zināja, - ja būs meita, viņu sauks Indra. Šis vārds nāk no Indijas. Indra ir hindu Dievs, ko ļoti pielūdz.

gumus un tādas lietas. Kā potenciālajai noformētājai man patiek dizaina lietas - remontēt, iekārtot māju.

Brīvo laiku vairāk veltu ceļošanai kopā ar dzīvesdraugu Andreju un bērniem. Tā man ir sirdslieta. Pēc iespējas cenšos apciemot mazbērniņus, ļoti mīlu viņus un cenšos viņiem būt laba ome.



Foto - no personīgā arhīva

Indra ar meitām. Jana Keiša (foto - no labās) ir speciāliste finanšu jomā, dzīvo Vācijā, bet strādā Luksemburgā, savulaik ieguvusi "Mis Balvi" "Vaduguns" simpātiju balvu. Zane Palkavniece (foto - no kreisās) ir grāmatvede uzņēmumā "Draugiem Group", dzīvo Mārupē.

No katra ceļojuma - pa karotītei. Indraī un viņas tuviniekiem par tradīciju kļuvis no katra ceļojuma kā suvenīru pārvest karotīti. Pie sienas izveidotajā stendā sakrājies jau vairāk nekā simts karotīšu - gan mazu, gan lielu, gan pašu pirktu, gan dāvinātu.



Foto - A.Kirsanovs

Benzīntanks atsācis darbu

Rugājos atkal var uzpildīt degvielu



Degvielas uzpildes stacijas ikdiena. Pārsvārā degvielu uzpilda vieglās automašīnas, un turpmāk raiti to varēs izdarīt arī lielās mašīnas.

Rugājos darbu atsākusi degvielas uzpildes stacija. Iedzīvotājus tas, protams, priecē, un viņi dzīvo cerībā, ka uzpildes iespēja šeit pastāvēs vienmēr.

Sazinoties ar Rugāju novada pašvaldību, laikraksts uzzināja, ka jaunais objekta īpašnieks ir no Lietuvas, savukārt uzņēmuma

juridiskā adrese ir Gulbenes novada Tirzas pagastā, kur arī iegādāta vēl viena AS "Virši" degvielas uzpildes stacija. Novada izpilddirektore Daina Tutīņa saka: "Protams, esam priecīgi, ka darbiniecēm ir piedāvāts turpināt darba attiecības. Bez tam vietējiem tagad atkal ir pieejama degviela uz vietas un nav speciāli jā dodas uz Balviem, lai to uzpildītu."



Ātri un labi. Vietējās uzpildes stacijas pakalpojumus izmanto novada iedzīvotāja Zigrīda. Viņa teica: "Ļoti priecājos par šo iespēju. Kad stacija bija aizvērta, pārņēma skumjas. Tad bija jā mēro ceļš uz Balviem, un tas prasīja laiku."

Uzpildes stacijas ēkā klientus apkalpo laipnas darbinieces, kuras piedāvā nobraudīt arī kafiju, nopirkt saldējumu vai kādu citu gardumu. Preču sortiments vēl tiek papildināts, viss ir procesā. Sarunā laikraksts uzzināja, ka pirms stacijas atvēršanas jaunais

īpašnieks sazinājies ar visām trim iepriekšējām šīs uzpildes stacijas darbiniecēm un izteicis piedāvājumu atsākt šeit strādāt. Viņas bijušas gan pārsteigtas, gan priecīgas par tādu uzmanību, un tagad Aiva, Inese un Lilita atkal strādā.

Kupravā pasta pakalpojumiem turpmāk cits raksturs

Pastnieks būs tas labais gariņš

Līdzšinējā pasta nodaļa Kupravā drīzumā aizvērs durvis pavisam, un pasta pakalpojumiem būs citāds raksturs. Ar ko šādas pārvērtības izskaidrojamas?

Pārmaiņu nepieciešamību skaidro ar to, ka Kupravas pasta nodaļā līdz šim bijis niecīgs šādu pakalpojumu pieprasījums un "Latvijas Pastam" radījies ikgadējus zaudējumus vairāk nekā 4500 eiro apmērā. Tas rosinājis mainīt nodaļas darbības modeli, atrašanās vietu un darba laiku, un iedzīvotājiem ar to būs jāsamierinās.

Uzņēmuma pārstāvji skaidro, ka tāpat kā līdz šim, Kupravas pasta pakalpojumu sniegšanas vietā iedzīvotājiem būs pieejami visi pasta pakalpojumi, ko nodrošina "Latvijas Pastam". Tas nozīmē vienkāršu un ierakstītu iekšzemes un pārrobežu vēstuļu korespondences saņemšanu un nosūtīšanu, iekšzemes un pārrobežu pasta paku saņemšanu un nosūtīšanu, pastmarku un aplokšņu iegādi, preses izdevumu abonēšanu, iemaksas Pasta norēķinu sistēmas (PNS) kontā, naudas pārvedumu izmaksu, komunālo maksājumu un citu rēķinu apmaksu un komercpreču iegādi. Iedzīvotāji jau patlaban var saņemt nepieciešamos pasta pakalpojumus arī savā dzīvesvietā. Pastnieks klienta dzīvesvietā nodrošina tos pašus pakalpojumus, kas pieejami pasta pakalpojumu sniegšanas vietā: vēstuļu korespondences un pasta paku sūtījumu piegādi, pieņemšanu un nosūtīšanu, pastmarku un aplokšņu iegādi, preses izdevumu abonēšanu, naudas pārvedumu un pensijas saņemšanu, komunālo un citu rēķinu apmaksu, iemaksas PNS kontā, komercpreču iegādi u.c.

Laikraksta uzrunātie iedzīvotāji atzina, ka

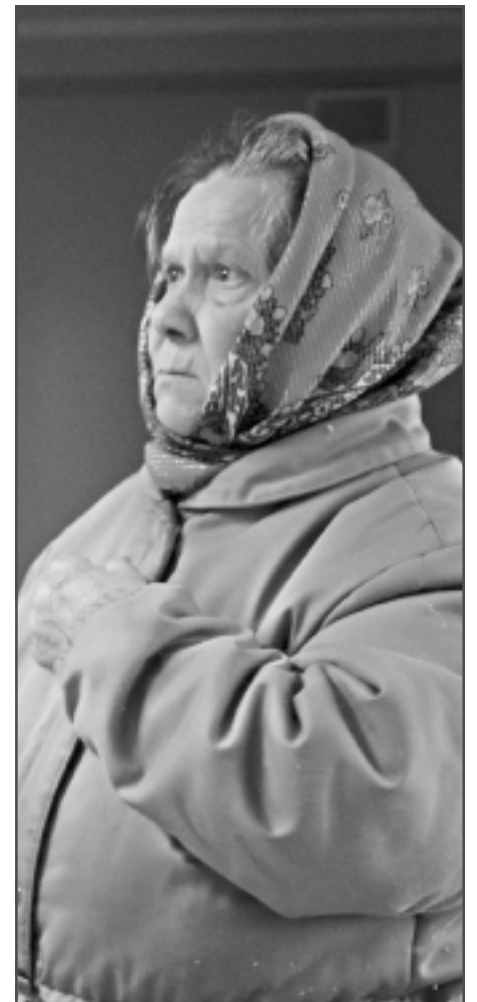


Pēdējās darbdienu. Ar 17.novembri Kupravā pasta pakalpojumiem būs citāds raksturs. Tie būs pieejami darbdienu vienu stundu no pulksten 13 līdz 14 vai arī iedzīvotāji varēs izvēlēties tos saņemt savā dzīvesvietā. Konkrētāk ar šo informāciju Kupravas iedzīvotājus solīts iepazīstināt ar īpašiem paziņojumiem viņu pastkastītēs, sākot ar 19.oktobri. "Vaduguns" uzrunātie cilvēki gan par sagaidāmajām pārmaiņām pasta pakalpojumus neko nezināja. Viņus izbrīnīja arī oficiāli norādītā adrese Rūpnīcas ielā 3b, kas ir pagasta katlu māja. Visticamāk, ka pastnieks turpmāk strādās pagasta pārvaldes mājā.

iztikt bez pasta Kupravā būtu neiespējami. Viņu biežāk izmantotie pakalpojumi ir pensiju naudas saņemšana, rēķinu apmaksu, kāda preses izdevuma vai atsevišķu sadzīvē nepieciešamu lietu iegāde. Cilvēkus mājās šaubas, vai turpmāk tiešām viss ritēs gludi un pastnieks spēs sniegt iedzīvotājiem visus nepieciešamos pakalpojumus, tostarp piegādāt starptautiskā sūtījuma pakas.

Pašreizējā pasta darbiniece savus pienāku-

mus turpmāk nepildīs, viņa ir parakstījusi labprātīgu vienošanos par darba attiecību izbeigšanu un gaidīs pensiju, līdz kurai palikuši astoņi mēneši. Laikrakstam viņa atzina, ka pasta darbības pārtraukšanas izjūtās dzīvo jau ļoti sen - kopš novada izveides laika, kad sākās runas par pasta nodaļu iespējamo aizvēršanu lauku pagastos. Pārmaiņas notiek nemitīgi, un lauku iedzīvotāji to priekšā ir bezspēcīgi.



Iedzīvotājas pārliecība. Kupravā dzīvojošā Marija uzskata, ka dzīve bez pasta pakalpojumiem nav iedomājama. Viņa tur saņem pensiju, apmaksā rēķinus, citreiz noskaidro sev kādu svarīgu jautājumu. Tagad mājās bažas, - kā būs turpmāk?

Lappusi sagatavoja M.Sprudzāne

Gada balva izglītībā

Darbs ir izaicinošs, bet interesants

Irēna Tušinska

Balvu novada Gada balvu izglītībā par mūsdienīgu izglītības iestādes darba organizāciju un vadību saņēma Balvu Profesionālās un vispārīzglītojošās vidusskolas (BPVV) direktore vietniece profesionālās izglītības darbā INGA KAĻVA.

Pēc profesijas tulkis - referents, ar papildus izglītību pedagogijā Balvu Profesionālajā un vispārīzglītojošajā vidusskolā Inga strādā vien trešo gadu. Taču arī iepriekš viņas darba pienākumi lielākā vai mazākā mērā bija saistīti ar izglītības sistēmu, gan strādājot iekļaujošās izglītības centrā, gan pašvaldības administrācijā, gan novada pašvaldības Izglītības, kultūras un sporta pārvaldē. Sapratusi, ka vēlas darīt kaut ko radošāku, Inga piekrita BPVV direktore Birutas Vizules aicinājumam pievienoties viņas vadītās skolas kolektīvam - sākumā aizvietot dekrētā esošo kolēģi, bet vēlāk stādāt pastāvīgi.

Kādi šobrīd ir Jūsu darba pienākumi?

-Tie ir mainījušies. Sākotnēji mans galvenais uzdevums bija projektu īstenošana, jaunu projektu iespēju meklēšana un to rakstīšana. Tagad manā paspārnē ir profesionālās izglītības kvalifikācijas prakses, eksāmeni, patstāvīgā darba dienas, sadarbība ar uzņēmējiem, Konventa aktivitāšu organizēšana utt. Skolā isti nevar nošķirt, - tas ir mans un tas - tavs pienākums. Tie var pārklāties, jo viss plūst un mainās. Skola ir dzīva sistēma. Kur vajag, tur jāpieslēdzas.

Paskaidrojiet tiem, kas nezina, - kas ir patstāvīgā darba dienas?

-Mācību process norit skolā, bet kopš iepriekšējā mācību gada profesionālo izglītības programmu 3. un 4.kursa audzēkņiem piektdienas notiek darba vidē, maksimāli pietuvinot topošos speciālistus apstākļiem, kādos viņi darbosies pēc kvalifikācijas iegūšanas. Šī mācību pusgadā, līdz ar modulāro profesionālās izglītības programmu īstenošanu, patstāvīgo darba dienu nav. Bet nākamajā pusgadā tiem kursiem, kuri profesiju apgūst pēc iepriekšējās - priekšmetiskās profesionālās izglītības programmas, turpināsies arī šīs patstāvīgā darba dienas.

Atkal jautājums, - kas ir modulārās izglītības programmas?

-Izglītības un zinātnes ministrijas nostādne ir, ka visām profesionālās izglītības iestādēm valstī profesionālā apmācība jāīsteno kā modulārā. Vienkāršā valodā runājot, nav vairs tā, ka audzēkņi apgūst kādu mācību priekšmetu no septembra līdz jūnijam, bet gan iemācās to ļoti koncentrētā laika posmā. Piemēram, modulis "Grima un make-up pamati" jāapgūst pusotra mēneša laikā. Vienu moduli, atkarībā no tajā iekļautajām tēmām, var mācīt viens līdz pieci pedagogi. Vienlaikus skolēni apgūst kādus trīs līdz piecus mācību modulus, pēc tam vietā nāk nākamie. Ja iepriekš bija jāmācās četri gadi, lai iegūtu kvalifikāciju apliecināšanu, tad tagad, pabeidzot moduli, audzēkņi pēc pieprasījuma, nesāņemot dokumentu par vidējo izglītību, iegūst apliecinājumu, ka apguvis konkrēto moduli. Modulus, protams, mācās secīgi - sākot ar pamatprasmēm, un nonākot līdz specifiskām iemaņām, piemēram, konkursa frizūru veidošana.

Kādi ir lielākie izaicinājumi skolā saistībā ar Covid-19 pandēmiju?

-Šobrīd vairs nevalda tāds apjukums, kā pagājušā mācību gada pavasarī. Pērn mēs kā profesionālā izglītības iestāde pirmie saskārāmies ar attālināto mācību īstenošanu. Laikā, kad IZM vēl tikai gatavoja nostādnes, kā darboties pandēmijas apstākļos, pārējām mācību iestādēm bija brīvlaiks, bet mēs turpinājām darbu. Nebija tās vienas nedēļas, kuras laikā sagatavoties. Kā mācējām, kā sapratām, tā arī strādājām. Un esam malači - izdevās attālināti īstenot visus, arī profesionālos priekšmetus.

Kāda situācija ir šoruden?

-Vispārīzglītojošajām skolām iepriekšējā bija brīvdienas nedēļas, arī mūsu skolas vispārīzglītojošā virziena izglītojamie šonedēļ mācījās attālināti. Savukārt profesionālās izglītības un arodizglītības audzēkņiem brīvdienas nebija un šonedēļ mācības turpinās klātienē. Esam pateicīgi ministrijai par šādu izvēles iespēju, jo ir grūti profesiju apgūt attālināti.

Tiesām, kā topošie šuvēji, galdnieki un skaistumkopšanas speciālisti pavasarī varēja iemācīties profesionālās iemaņas neklātienē?

-Bija jābūt radošiem, un profesionālās izglītības pamatā ir radošā pieeja. Tas, protams, bija izaicinājums, bet pagājušajā

mācību gadā tikām galā diezgan veiksmīgi. Jaunieši katrs savās mājās beidzot ieraudzīja instrumentus, ko tēvi, vectēvi vai arī mammās bija nolikuši tālākos plauktos. Ceļot tos saulītē, tapa ļoti jauki darbi. Piemēram, topošie būvizstrādājumu galdnieki uzmeistarēja māju izkārtne no tā, kas bija pieejams. Bet meitenes šuva jaunus tērpus, izmantojot vecos apģērbus, jo mūsu skolā ir attīstīta "Zero weist" jeb nulles atlikuma kustība. Varbūt mazliet skumjāki jutās pusotrgadīgo un viengadīgo programmu audzēkņi, jo liela daļa mācību procesa pagāja attālinātās mācībās. Šis laiks bija izaicinājums ne tikai skolēniem, bet arī pedagogiem. Bet gala rezultāts bija un ir labs.

Skolas pirmais profesionālās izglītības programmas "Skaistumkopšanas pakalpojumi" izlaidums šo piektdien arī tiks svinēts šaurā lokā, bet, domāju, ne mazāk svinīgi un sirsnīgi.

Šogad BPVV bija iecerējusi piedāvāt apgūt vairākas jaunas programmas. Kuras no tām izdevās uzsākt?

-Jau kā paši savu šogad turpinām realizēt mācību programmu "Skaistumkopšanas pakalpojumi" ar kvalifikāciju "Vizuālā tēla stilists". Pērn to īstenojām Jauniešu garantijas programmas paspārnē. Tādēļ bija dažādi ierobežojumi, piemēram, programmai varēja pieteikties tikai jaunieši vecumā no 17 līdz 29 gadiem, nestrādājoši utt. Šogad tādu nosacījumu nav. Esam uzsākuši īstenot divas programmas kvalifikācijai "Vizuālā tēla stilists". Pusotrgadīgo - vidusskolu beidzējiem, un četru gadu programmu, kurā jaunieši var iestāties pēc 9.klases. Unikāli ir tas, ka pusotrgadīgajā programmā uzņemam arī pieaugušos bez vecuma ierobežojuma. Pašlaik pie mums mācās kāda dāma, kurai tas bija mūža sapnis. Turklāt šī mācību programma ir bezmaksas - materiālā bāze, tostarp profesionālā kosmētika, ar ko audzēknes strādā - viss ir par brīvu. Četrgadīgajām programmām pašvaldība maksā arī nelielu stipendiju. Taču šobrīd notiek pārrunas ar ministriju par vienlīdzīgu attieksmi pret pašvaldību dibinātajām profesionālajām skolām. Nereti tieši tādēļ, ka profesionālajās skolās, ko uztur pašvaldība, stipendijas ir mazākas, jaunieši izvēlas mācīties valsts finansētās profesionālajās skolās.

Šogad bijām cerējuši uzsākt arī topošo datortehniķu un programmētāju apmācību, bet nepietiekošo audzēkņu skaita dēļ grupas nācās izformēt. Prieks, ka vecāki un jaunieši izrādīja sapratni, izvēloties citas mūsu skolas piedāvātās programmas.

Kāpēc, Jūsprāt, jaunieši nepieteicās šīm apmācībām?

-Domāju, ka stipendija bija izšķirošais. Rēzeknes Tehnikums piedāvā līdzīgu programmu, kurā maksā valsts stipendiju.

Kuras šobrīd ir modernākās metodes, ko pielietoja savā darbā?

-Mūsu skola pēc savas būtības atšķiras no citām apkārtnes skolām. Esam vienīgie Ziemeļlatgalē, kas piedāvā apgūt profesionālo izglītību, arodizglītību un mūzizglītību. Salīdzinoši nesen uzsākām īstenot patstāvīgā darba dienas darba vidē. Šis jauninājums guvis ļoti pozitīvas atsauksmes. Tas dod iespēju jauniešiem saprast, kam viņi gatavojas, vai viņiem šī profesija patīk. Audzēkņi saprot, ka nemācās skolai vai skolotājam, bet paši sev. Praktiskā darba dienas palīdz viņiem izlemt, kurā virzienā turpmāk specializēties. Daži šādā veidā atrod sev prakses vietas un pat topošās darbavietas. Esam spēruši milzu soli, ar šo gadu sākot modulāro programmu īstenošanu visām mūsu piedāvātajām kvalifikācijām. Tiesa gan, kvalifikāciju "Auklis" atstājām uz nākamā gada. Nebaidāties mainīt ierasto klātienē formu, ejot digitalizācijas virzienā un šajās profesionālajās un arodizglītības programmās daļu teorētisko stundu īstenojot attālināti. Stundu sarakstu arī veidojam digitalizēti. Balvu novada pašvaldība ieguldījusi lielus līdzekļus skolas informāciju tehnoloģiju bāzes papildināšanai. Strādājam ar moderniem skārienjūtīgajiem interaktīvajiem ekrāniem. Aicinām uz izglītības iestādi darba devējus, izglītības politikas veidotājus, nozaru ekspertu padomju pārstāvjus, Latvijas Darba devēju konfederācijas pārstāvjus diskutēt par profesionālās izglītības attīstību skolā un Ziemeļlatgalē. Iesaistām profesionāļus profesionālo programmu izstrādē un īstenošanā.

Ar kuriem uzņēmumiem skolai izveidojusies visveiksmīgākā sadarbība?

-Lieliski sadarbojamies ar SIA "Kokpārstrāde 98" no Siguldas novada. Šis uzņēmums kļuvis par mūsu jauniešu mecenātu Vitolu fonda stipendijām, ko saņem kvalifikācijas "Būvizstrādājumu galdnieks" audzēkņi. Braucam uz šo uzņēmumu pieredzes apmaiņā, bet tā pārstāvji cieņojas pie mums, piedalās mūsu Konventa un forumos, kuros spriežam par skolas attīstības aktualitātēm. Daudzus gadus sadarbojamies arī ar uzņē-



Foto - E. Gabranovs

Gada balvas izglītībā uzvarētājas godā. Inga negaidīja, ka kļūs par uzvarētāju un, saņemot balvu, jutās nedaudz apmulsusi: "Bet tās bija patīkamas emocijas. Reizēm šķiet, ka varbūt esmu pārvērtēta, jo tikai daru savu darbu. Bet bija patīkami."

mumu SIA "Burdas Salons". Tāpat arī ar vietējiem mazajiem uzņēmumiem un pašnodarbinātajiem, jo apkārtnē nav lielu ražotņu. Šādos uzņēmumos audzēkņi saņem individuālu pieeju, jo nav ierauti konveijerā.

Kas šobrīd ir grūtākais Jūsu darbā?

-Mūsu skolā nav nošķirama vispārējā, profesionālā, arodizglītība vai mūzizglītība. Darba ritms ir ļoti straujš. Nav laika lielām pārdomām, jo visu laiku ir jādara. Varbūt kādreiz gadās arī kāda kļūda, bet nekļūdās tas, kurš nedara. Virzoties uz lielo mērķi, nereti nav laika apdomāties, jo visa kā ir tik ļoti daudz. Kaut vai modulāro programmu mācību plānu sastādīšana, pedagogu tarifēšana, kas notiek gandrīz nepārtraukti. Izaicinājums ir daudz, jo patstāvīgi ieviešam jauninājumus. Šogad septembrī esam vienlaikus akreditējuši un pieakreditējuši piecas mācību programmas, pēc tam sekoja tarifēšana, kas arī nav viegla. Vēl gatavojam IZM nepieciešamo prezentāciju par BPVV kā pašvaldības dibinātu un finansētu profesionālās izglītības iestādi.

Kā atpūšaties pēc saspringta darba?

-Vasarā patīk padarboties puķu dobēs, kaut vai pārstādot tikko iestādītu augu no vienas vietas citā, lai atrastu vispiemērotāko vietu. Labprāt pļauju mauriņu. Zeme noņem stresu. Protams, ceļošana kopā ar vīru un bērniem ir īsta iespēja uz kādu brīdi aizmirsties un baudīt mieru. Kādu laiku, gatavojoties jubilejas koncertam, abi ar vīru un bērniem dejojām deju kolektīvā "Cielaviņa". Nebiju dejojusi kopš skolas laikiem. Patiesībā šobrīd visvairāk izjūtu, ka bērniem pietrūkst fizisku aktivitāšu, jo nav vairs ne deju, ne futbola. Cenšamies pavadīt laiku visi kopā, iziet pastaigā pa Lāča dārzu. Kopā kaut ko pagatavojam vai mācāmies. Mums aug zinātkārs sešgadnieks un aktīva četrgadniece, kuriem viss interesē. Esam jau sākuši gatavot dāvanu sarakstu Ziemassvētku vecītim. Mums ir daudz radnieku un draugu. Nav laika garlaikoties.

Ko novēlat saviem kolēģiem trakajā pandēmijas laikā?

-Saglabāt radošumu un pozitīvismu, nepadoties pelēkajam rudenīgajam noskaņojumam, jo mums ir jāiedvesmo jaunieši! Censties saglabāt kontaktu ar viņiem kaut vai tiešsaistē! Atrast laiku arī sev, kaut vai apšēžoties pie siltas kafijas vai tējas tasītes! Jo tas viss jau kādreiz beigsies!

Pieredzes apmaiņa

Iepazīst mūspuses nevalstisko organizāciju darbību

Zinaida Logina

22.oktobrī biedrības "Alūksnes NVO atbalsta centrs" un Alūksnes un Apes novada fonda valdes priekšsēdētāja Dzintra Zvejniece ar cilvēkiem no Apes, Alūksnes un Smiltenes apciemoja Balvu un Viļakas novadus, lai iepazītos ar nevalstisko organizāciju devumu vietējās kopienas dzīves kvalitātes uzlabošanā.

Vispirms ciemiņus uzņēma biedrības "Ritineitis" valdes priekšsēdētāja MARUTA CASTROVA, izrādot studiju "Azote". Ciemiņu acīs bija jaušams pārsteigums, cik plaši šeit pieejams dažādu rokdarbu, suvenīru, mākslas priekšmetu klāsts daudz mūspuses un pārnovadu amatnieku izpildījumā. Visus pārsteidza arī "Svečotava", kur dažādu formu un krāsu sveces šobrīd lej Zigrīda Šolina. Maruta pastāstīja, no kāda materiāla gatavo sveces, kā pēc idejas braukusi pat uz tūkstoš kilometrus attālo Kursku Krievijā, atklāja nākotnes ieceres. Balvu rajona partnerības Stratēģijas administratīvā vadītāja Ieva Leišavniece informēja par realizētajiem projektiem Balvu, Rugāju un Viļakas novados, kuru īstenošanā palīdzējusi Balvu rajona partnerība. Rugāju novada Uzņēmējdarbības un tūrisma attīstības centra vadītāja Māriete Orniņa aicināja nākamreiz apmeklēt arī Rugājus, lai redzētu, cik daudz projektu realizēts arī šajā novadā. Ar lielu interesi visi klausījās par viedā soliņa "Monna" iespējām, palīdzot velobraucējiem un digitālo tehnoloģiju lietotājiem. Pēc nelielas ielūkošanās muzejā un garšīgām pusdienām SIA "Valdags" ēdnīcā, muižā, ciemiņi devās uz Balvu Sakrālo kultūras centru.

VIZMA SUPE darbojas Alūksnes novada Sabiedrības centrā. "Apsveicami, kā jūs darbojaties ar projektiem un realizējat tos. Tas ir sabiedrībai noderīgi," teica Vizma, piebilstot, ka apskates objektus Balvos jau zina, jo vīrs viņai ir no Viļakas puses. ELITA JANIKA no Mālpupes pagasta darbojas rokdarbu pulciņā "Anneles". "Mēs strādājam Mālpupes saietu namā - aužam, adām, šujam, tamborējam, lokam grozus avižu tehnikā. Prieks, ka Balvos ir tāds salons "Azote", kurā ikviens mājražotājs var ielikt savas preces un pircējs tās var atrast un iegādāties. Maruta Castrova ir ļoti atraktīvs cilvēks, kura realizējusi savu 30 gadus ilgo sapni izveidot šādu vietu. Tas nav viegli, bet ar neatlaidību visu var panākt," sprieda Elita. Savukārt vairākiem patika sakoptais Lāča dārzs, un ciemiņi vēlēja darbu pie tā labiekārtošanas turpināt.

LIENE ĀBOLKANE no Apes pārstāvēja biedrību "Apes Jauniešu klubs "Slīdes"", kurš nosvinēja jau savu 15.darbošanās gadu. "Darbojos vairākās biedrībās, arī Apes motoklubā, hokeja klubā un radošo ideju centrā. Esam aktīvi. Balvos neesmu bijusi, tāpēc bija interesanti, te būs jāatgriežas. Man bija vilšanās Lāča dārzā. Facebook skatījos, cik skaisti jūs atklājat šo vietu, un biju cerējusi ieraudzīt to, ko redzēju apmeklētāju fotogrāfijās. Diemžēl daudz kā no redzētā vairs nav," secināja Apes aktiviste. Smiltenes novada Kultūras, sporta un mūzizglītības pārvaldes vadītājas vietniece RITA ROZĪTE

bija gandarīta par redzēto un dzirdēto Balvos, jo tālāk uz Viļakas novadu viņa neaizbrauca... Uzreiz pēc atgriešanās Smiltē kolēģiem viņa jau norunājusi savas emocijas, stāstot dzirdēto un rādot fotogrāfijas. "Par šo braucienu jāpateicas Dzintrai Zvejniecei, kura noorganizēja iespēju pabūt jūsupusē. Man vislielākā interese bija par biedrības "Ritineitis" nodibināto pieaugušo neformālās izglītības centru "Azote". Pirms gadiem divdesmit Balvos dzīvoja mana kursabiedrene, un toreizējos pilsētas vaibstus es iepazinu. Visu cieņu jūsu pilsētas kopējiem, - bija patīkams pārsteigums ieraudzīt tik sakoptu pilsētu, lai jau arī rudenīgā rotā. Prieks par Balvu Centrālo bibliotēku un novada muzeju, tās vadītājiem, kuri tur roku uz pulsa un spodrina iestāžu tēlu. Jūsu vērtība ir cilvēki, kuri iet un dara. Varbūt viņus nesaprot vai nenovērtē, bet viņi neļaujas runām, neklausa tos, kuri saka, - ko tad mēs, mēs to nevaram, vai mums vajag. Radošajiem cilvēkiem ir ideja, ir pārliecība, ka viņi varēs īstenot to sapni, par kuru deg. Kā piemēru var minēt vadītāju Marutu Castrovu, kura sveču darbnīcā atklāja, kāds bijis ceļš uz šī mērķa īstenošanu. Braukusi uz Krieviju, Kursku, vairāk nekā tūkstoš kilometru, lai satiktos ar cilvēkiem, kuri pārzina sveču liešanu, iepazītu tehnoloģijas, ar kādām strādā citi. Un idejas atvestu uz Balviem, uz savu "Svečotavu". Viņu neinteresēja, ko citi par to teiks, ko domās, bet gāja savu ceļu, ceļu uz mērķi. Tas ir ieguvums visai kopienai. Viņus vada aizrautība, pārliecība, ka tas aizrauj arī līdzcilvēkus. Kad iedomājos, ka Marutas trīsdesmit gadu garumā sapņotais realizējies - izveidots salons "Azote", pārņem prieks un gandarījums. Lai cik garš un grūts bijis ceļš, mērķis ir sasniegts," prieku pauda Rīta Rozīte. Viņa piebilda, ka apbrīno cilvēkus, kuri pie sasniegtā neapstājas, bet iet uz priekšu nezinot, vai iecerētais izdosies ātrāk, vai uz to būs jāgaida gadi.

DZINTRA ZVEJNIECE atklāja, ka no Balviem viņi devās uz Viļakas novada Upīti un zemnieku saimniecību "Kotiņi", kur iegādājās viņu ražoto produkciju: "Tur Andris un Līgita pārsteidza ar savu Nematēriālās kultūras mantojuma centru "Upīte". Var redzēt, ka kopiena darbojas visas sabiedrības labā, rīko vērienīgus kultūras pasākumus, kopj savu identitāti." Arī Viļakā novada jaunatnes lietu speciāliste MADARA JEROMĀNE ciemiņiem pastāstīja piemērus, kā šeit realizē projektus, tā iegūstot finansējumu savu ideju īstenošanai. "No jums ir, ko pamācīties, realizētie projekti ir vērtīgi, ilgtermiņa, ar plašu vērienu un vietējai sabiedrībai ļoti vajadzīgi," uzsvera Dzintra. Tālāk viņa devās uz Smiltenes novada Kultūras centru, kur vadīja semināru "Radoši finansējuma piesaistes veidi un kopienas iesaiste".

Atklāj Rugāju novada labos darbus. Rugāju novada Uzņēmējdarbības un tūrisma attīstības centra vadītāja Māriete Orniņa aicināja nākamā pieredzes apmaiņas braucienu pārnovadu ļaudīm plānot uz Rugāju novadu.



"Svečotavā". Šeit pieredzes apmaiņas dalībnieki apskatīja, kā dažādu krāsu un formu sveces lej Zigrīda Šolina.



Dāvina Māra Lāpāna grāmatu. Maruta Castrova Dzintrai Zvejniecei uzdāvināja Māra Lāpāna jauno grāmatu "Viegli pieskarties pasaulei vēlos," kas šobrīd nopērkama studijā "Azote".



Iepazīstina ar paveikto. Balvu rajona partnerības Stratēģijas administratīvā vadītāja Ieva Leišavniece ciemiņus no kaimiņu novadiem iepazīstināja, kādi projekti realizēti Balvu, Rugāju un Viļakas novados.



Foto - Z.Logina

Foto - Z.Logina

Foto - Z.Logina

Foto - Z.Logina

Draudžu dzīve

Atjaunošanas darbi katoļu baznīcā tuvojas noslēgumam

Balvu Vissvētās Trīsvienības Romas katoļu baznīcā šoruden aktīvi notiek atjaunošanas darbi, ko veic SIA "Veskor".

Atjauno sienu krāsojumu

Darbu kopējās izmaksas ir 19980,43 eiro. LAD piešķirtais finansējums ir 9000 eiro, draudzes līdzfinansējums - 10980,43 eiro. "Šī gada aprīlī saņemām atbildi no Lauku atbalsta dienesta, ka mūsu iesniegtais projekts ir atbalstīts. Projekta mērķis bija atjaunot Balvu katoļu draudzes baznīcas iekšstelpu, jo kopš 2005. gada lielās restaurācijas ir pagājis krietns laiks. Darbi rit pamazām un jau tuvojas noslēgumam, domāju, ka oktobra pēdējā dienā ar svinīgu procesiju Vissvētāko Altāra Sakramentu pārnesīsim atpakaļ uz baznīcu un 1. novembrī dievkalpojumi notiks ierastajā kārtībā," skaidro draudzes prāvests Mārtiņš Klušs.

Kopā ar atjaunošanas darbiem iespēju robežās rasta iespēja arī citiem jauninājumiem - nomainīti prožektoru pie senu altāriem, sienu lustrām iegādāti jauni kupoli bojāto vietā un izdarīti citi mazi darbiņi, piemēram, pie altāra nomainīts mīkstais segums. "Sirsnīgs paldies restauratorei Ligai Šjakotai, kura apņēmas sakopt Krustaceļa bildes. Kopējās izmaksas par restaurāciju būs 1739,42 eiro. Sirsnīgi pateicamies arī darbu veicējiem - SIA "Veskor" valdes loceklim Vladimiram Koržakovam, būvdarbu vadītājam Valdim Krēmanim un meistariem. No sirds pateicos visiem draudzes locekļiem par atbalstu. Jebkurš, pat vismazākais atbalsts, ir ļoti svarīgs, lai veiktu darbus un tāpat uzturētu draudzes baznīcu un ēkas kārtībā. Mēs varam būt pateicīgi Dievam par daudzām lietām un būt savas draudzes, pilsētas patrioti. Kā teica Voltērs: "Darbs pasargā mūs no trim lieliem ļaunumiem: no



Foto - no personīgā arhīva

garlaicības, netikuma un trūkuma," atgādina prāvests M. Klušs.

Darbi turpināsies

Šo gadu draudzes saimnieciskajā dzīvē prāvests raksturo kā aktīvu: "Vasarā esam kopīgiem spēkiem atjaunojuši draudzes žoga krāsojumu, tāpat pavasarī, ja esat pamanījuši, atjaunojuši fasādi Sakrālās kultūras centram. Tie ir lielākie darbi, ko esam paveikuši. Pateicamies Balvu novada pašvaldībai par atbalstu, no šī gada budžeta saņemām mērķdotāciju 3500 eiro apmērā. Nākamajā gadā, ja būs iespēja, centsimies darbus turpināt

gan pie baznīcas (fasādes atjaunošana torņos), gan arī pie Sakrālās kultūras centra (žoga krāsošana)."

Dievkalpojumi pagaidām notiek Sakrālās kultūras centra telpās ierastajā kārtībā. Apmeklētāju skaits septembra mēnesī bija nedaudz mazāks nekā baznīcā, bet oktobrī ar valstī noteiktiem ierobežojumiem - vēl mazāks. "Ļoti saprotu draudzes locekļus, šis laiks mums katram ir grūts. Jācenšas sekot līdzi sev un būt līdzatbildīgiem pret citiem. Varu droši teikt, ka mēs esam paklausīgi likumam un cenšamies ievērot noteiktos ierobežojumus - roku dezinfekcija, distance un sejas maska," saka M. Klušs.

Vēlas izveidot Aloiza Kikuča piemiņas vietu

Vēsture un cilvēki, kuri ar savu sabiedrisko darbu rakstījuši šīs vēsturiskās lappuses, ir jāgodā, - ir pārliecināti Šķilbēnu pagasta pārvaldes vadītājs Andris Mežals un Čilipīnes kapu vecākā Emerita Ločmele. Viņi griezušies Viļakas novada domē ar iniciatīvu izveidot piemiņas vietu Čilipīnes kapos vienam no savulaik ļoti aktīviem sabiedriskajiem darbiniekiem, Pirmās Atmodas dzejniekam, rakstniekam un feldšerim Aloizam Kikučam.

Emerita Ločmele stāsta, ka par Antona Kikuča kapavietas atrašanās vietu uzzinājusi, pateicoties novadnieka, nu jau aizsaulē aizgājušā Antona Slišāna iniciatīvai. Savulaik viņš iztaujājis turpat netālu dzīvojošo vietējo iedzīvotāju Leontīnes kundzi, kura arī parādījusi sabiedriskā darbinieka kapa kopiju. "Toreiz te viss bija aizaudzis ar ceriņiem un krūmiem, bet mēs šo vietu iztīrījām un sakopām. Tagad vismaz zinām, kam tā pieder," teic Emerita. Kapu pārzine stāsta, ka informācija par Aloizu Kikuču ir visai skopa, jo pa šiem gadiem daudzi vecie cilvēki jau aizgājuši aizsaulē un vairs nav neviena, kuram kaut ko pajautāt. "Tā laikam tas ir - kamēr esi spēcīgs un visu varoši, tas nelielais tik aktuāli un interesanti. Bet paiet laiks, cilvēki aiziet, par viņiem kaut ko uzzinām, sākam meklēt un saprotam, ka aculiecinieku vairs nav. Apjautājos vienam, otram, daudzi saka, - jā, zinām, ka tāds feldšeris mums te, Rekaivā, reiz bijis. Bet kur tie gadi! Reiz kāda sieviete man jautāja, kur Aloizs apglabāts. Viņš palīdzējis ģimenei. Bērni bijuši slimi ar tifu, un feldšeris izglābis mazo māsiņu," zina stāstīt Emerita Ločmele.

Darbojās cilvēku labā

Par Aloiza Kikuča sabiedrisko dzīvi un darba gaitām interesējies arī šķilbēnietis Francis Slišāns. Viņam izdevies noskaidrot, ka sabiedriskais darbinieks piedzima 1886. gada 22. februārī Marienhauzenas (Viļakas) pagasta Goršānu ciemā - Staņislava un Rozālijas ģimenē. Bērniņu viņš pavādīja tēva mājās Goršānos, ejot ganos un mācoties vietējā skolā Viļakā, savukārt jaunieša gados viņu iesauca armijā un aizsūtīja dienestā uz Sibīriju. Sibīrijā Aloizs satikās ar ievērojamo Latgales sabiedrisko darbinieku, ārstu Antonu Skrindu, ar kuru palīdzību Aloizs apguva feldšera specialitāti.

20. gadsimta sākumā Aloizs Kikučs bija Marienhauzenas pirmā patērētāju biedrības veikala vadītājs. Jau no mazotnes viņš bija ievērojams ar skaisto balsi, tādēļ dziedāja baznīcas kori Viļakā.

Savulaik dziedāja arī Rekovas baznīcas, sešu klašu pamatskolas pieaugušo un Šķilbēnu aizsargu nodaļas koros un bija lielski vietējā teātra aktieris.

1913. gadā Viļakā Aloizs Kikučs un Domeniks Logins no Dagunovas ciema nodibināja aktieru pulciņu, tajā pašā gadā viņš kļuva arī par vienu no Viļakas bibliotēkas biedrības dibinātājiem. Vēl pēc gada Aloizs Kikučs kopā ar Viļakas draudzes dekānu Jāzepu Jassasu un Dominiku Loginu nodibināja Latgalē pirmo Sātības (atturības) biedrību. Paralēli tam Aloizs Kikučs darbojās arī kā korespondents pirmajās latgaļu avīzēs "Drywa" un "Jaunas Zinias". Zināms, ka laikrakstā "Drywa" publicētas Aloiza Kikuča vēstules no viņa karadienesta gaitām Jevģenjevkā, Sibīrijā. Šajās avīzēs ar pseidonīmu Goršānu Aloizs viņš publicējis arī savus dzejoļus un stāstus. Aloizs bijis arī pirmo latgaļu avīžu izplatītājs Viļakas pusē.

Pēc Latvijas neatkarības iegūšanas 1923. gadā Aloizs Kikučs kļuva par Viļakas krājaizdevumu sabiedrības vadītāju, bet 1925. gadā viņu ievēlēja par Viļakas pagasta padomes priekšsēdētāju. Šajā pat gadā Aloizs Kikučs no Latgales Zemnieku partijas 11. saraksta kandidēja 2. Saeimas vēlēšanās. Vēstures fakti vēsta, ka paralēli šīm aktivitātēm 1920. gadu beigās Aloizs Kikučs sāka darboties kā feldšeris Šķilbēnu pusē un bija viens no pirmajiem medicīnas darbiniekiem apkārtnē. Otrā Pasaules kara beigu posmā Aloizs Kikučs glāba dažus jaunus vīriešus no iesaukšanas vācu fašistiskās armijas rindās. Viņš iepotēja jauniesaucamā kājā kādu vielu, kas nākamo karavīru uz laiku padarīja nederīgu karadienestam. Par to uzzināja varas iestādes un gatavojās feldšeri arestēt, taču vēl pirms to ierašanās Aloizs Kikučs Rekovas ambulancē 1944. gada 20. februārī izdarīja pašnāvību.

Aicina nepalikl malā

Tuvojas 2. novembris - Dvēseļu jeb mirušo piemiņas diena, kad atceramies par viņsaulē aizgājušajiem draugiem, radiem, paziņām un sabiedrībā zināmiem cilvēkiem. Čilipīnes kapu vecākā Emerita Ločmele stāsta, ka viņas uzraudzītajos kapos neviena kopija nepaliek neapkopta. Un par to paldies jāteic arī pagasta pārvaldniekam Andrim Mežalam, bez kura palīdzības nebūtu iespējami ne kapsētas sakopšanas, ne labiekārtošanas darbi. "Ej, pie kuras kapu kopijas gribi, katram savs stāsts. Te zināma slaucēja bijusi, tur pazīstams cūkkopis. Čilipīnes kapos apglabāts arī rakstnieks un dzejnieks Pastars. Tā radās doma izveidot piemiņas vietu arī Aloizam Kikučam, kurš savulaik daudz



Foto - A. Kirsanovs

Pie sabiedriskā darbinieka atdusas vietas. Šķilbēnu pagasta pārvaldes vadītājs Andris Mežals un Čilipīnes kapu pārzine Emerita Ločmele ir pārliecināti, ka cilvēkiem savi varoņi jāgodā un jāatceras. Viņu vēlme ir ierīkot Aloiza Kikuča piemiņas vietu.

palīdzēja vietējās apkaimes cilvēkiem. Viļakas novada pašvaldībai izveidojusies laba sadarbība ar uzņēmumu "Tako akmens", kur jau top piemineklis mūspuses sabiedriskajam darbiniekam. Vēl jāsatāsa pamatne un jāiekārto laukumiņš. Taču tam visam, protams, vajadzīgi līdzekļi. Tāpēc mēs būtu pateicīgi arī gandarīti, ja cilvēki atbalstītu iniciatīvu un palīdzētu arī finansiāli," teic Čilipīnes kapu pārzine.

Informācija tiem, kas vēlas palīdzēt:
Biedrība "Dardedze", reģ. nr. 40008099374,
LV 66TREL92258650030000

Lappusi sagatavoja S. Karavoičika

“Pērkoni - Viksna - Mālupe”

“Kad beidzot sakārtos ceļu?”

Uz laikraksta “Vaduguns” redakciju piezvanīja lasītāja, kura jautā, kad beidzot sakārtos valsts autoceļu “V454 Pērkoni - Viksna - Mālupe”?

“13.oktobrī, pa šo ceļu braucot ar vieglo auto, attēlā redzamais ūdens līmenis jau bija krietni pacēlies, kā rezultātā tika pazaudēta arī auto valsts reģistrācijas zīme! Ar to, ka uz šādiem ceļiem posmiem vienkārši uzstāda attiecīgas brīdinājuma ceļa zīmes, ir krietni par maz! Arī sausus laika apstākļos ceļš bija knapi izbraucams! Kad beidzot iesaistīsies mednieku kolektīvs un apkārtējo mežu saimnieki bebru nodarīto sekū likvidēšanā?” jautā lasītāja.

VAS “Latvijas autoceļu uzturētājs” (LAU) komunikācijas speciālists JURIS AKSELS CĪRULIS informē, ka LAU un valsts autoceļu pārvaldītāja VAS “Latvijas Valsts ceļi” speciālisti regulāri apseko valsts autoceļu tīklu un, konstatējot neatbilstības normatīvos noteiktajam autoceļu uzturēšanas prasībām, plāno un veic darbus to novēršanai. “Autoceļam “V454 Pērkoni - Viksna - Mālupe” 2020.gada vasaras sezonā visā tā garumā (0.0 km līdz 25.0 km) ir noteikta C uzturēšanas klase. Autoceļa posms no 9.0 km līdz 25.0 km ir iekļauts avārijas stāvoklī esošo ceļu sarakstā. Tas nozīmē, ka konstrukcijas nolietotāšanās dēļ ar ikdienas uzturēšanas darbiem tam nevar nodrošināt uzturēšanas klasei atbilstošu prasību izpildi. Savukārt posmā no 12.9 km līdz 13.0 km, sakarā ar autoceļa kreisajā pusē izveidoto bebru dambi, bija radusies ūdens pārplūde pāri ceļam. 29.septembrī pēc autoceļa apsekošanas LAU darbinieki uzstādīja ceļa zīmes “Ātruma ierobežojums” un “Bīstami”. “Latvijas Valsts ceļi” sazinājās ar Viksnas pagasta pārvaldi, lai atrastu zemes īpašnieku, kura īpašumā bija uzcelts bebru dambis. 15.oktobrī pašvaldība organizēja bebru dambja likvidācijas darbus, tādējādi atjaunojot ūdens atvades sistēmu. Ceļš šobrīd ir caurbraucams. LAU tuvākajā laikā plāno paaugstināt ceļa segumu konkrētajā posmā, lai nodrošinātos pret līdzīgām situācijām nākotnē,” skaidro J.A.Cīrulis.

Viņš piebilst, ka LAU šogad veiktie apjomīgākie darbi uz autoceļa “Pērkoni - Viksna - Mālupe” ir šādi: grants autoceļa seguma iesēdumu un bedru remonts vairāk nekā 110 m³ apjomā; greiderēšana 6 km garumā; autoceļa atbrīvošana no vētrā laužtiem kokiem (30 gabali); zāles pļaušana 920 m² apjomā.

Par būtiskiem autoceļu bojājumiem, piemēram, iegruvušu caurteku, izskalotu autoceļu un citām bīstamām situācijām uz ceļa darba dienās no pulksten 8 līdz 16.30 ir iespējams ziņot, zvanot uz VAS “Latvijas autoceļu uzturētājs” informatīvo tālruni 67686936 vai jebkurā diennakts laikā uz bezmaksas tālruni 8000 5555 VAS “Latvijas Valsts ceļi” Satiksmes informācijas centram.

Savukārt VAS “Latvijas Valsts ceļi” Komunikācijas daļas vadītāja Anna Kononova stāsta, ka uz autoceļa “Pērkoni - Viksna - Mālupe”, posmā no Pērkoniem līdz Viksnai (0,0.-8,45.km), šovasar tika veikta virsmas apstrāde. “Vidējā diennakts satiksmes intensitāte šajā posmā ir 300 transporta vienības. Savukārt grants seguma posmā no Viksnas līdz Mālupei satiksmes intensitāte ir mazāka par simts transporta vienībām diennaktī. Ņemot vērā, ka vairāk nekā puse valsts vietējo autoceļu ar grants segumu ir sliktā tehniskā stāvoklī, tajā skaitā ar daudz augstāku satiksmes intensitāti, pašlaik pieejamā finansējuma ietvaros ceļa remontdarbi līdz 2022.gadam nav plānoti – tikai ikdienas uzturēšanas darbi,” informē “Latvijas Valsts ceļu” pārstāve.



Ceļa vidū – baseins! Šāds skats 13.oktobrī uz ceļa “Pērkoni - Viksna - Mālupe” pavērs kādai autovadītājai. Ar vieglo auto braukt tālāk vai mest riņķi un lieki neriskēt?

Foto - no personīgā arhīva

“Tilža - Kāpessils”. Iedzīvotāji aicina atbildīgos dienestus pievērst uzmanību arī ceļam “Tilža - Kāpessils”. Lasītāji pagājušās trešdienas sarunā ar laikrakstu “Vaduguns” pastāstīja, ka ceļu greiderēja pavisam nesen - 17.oktobrī. Tomēr, ņemot vērā, ka pa to regulāri pārvietojas smagā tehnika, jau pēc dažām dienām ceļš atkal bija izdangāts!



Foto - no personīgā arhīva

Notikumi Tilžas pagastā

Alkohola reibumā bēg no policijas

Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes darbiniekiem saspringti pagāja 17. un 18.oktobris, kad tika reģistrēti vairāki gadījumi par transportlīdzekļu vadītāju nepakļaušanos policijas darbinieku likumīgām prasībām apstāties un bēgšanas uzsākšanu.

17.oktobrī šādi gadījumi fiksēti Rēzeknes novada Ozolmuižas pagastā un Krāslavā. Savukārt 18.oktobra naktī līdzīgi notikumi risinājās arī Balvu novada Tilžas pagastā, kur, veicot patrulēšanu, likumsargi pamanīja aizdomīgu automašīnu. Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes vecākā speciāliste LĀSMA KURSĪTE informē, - uz aizdomu pamata, ka transportlīdzekļa vadītājs varētu būt alkohola

reibumā, likumsargi pieņēma lēmumu transportlīdzekli apturēt. Uz vairākkārtējiem policistu aicinājumiem apstāties autovadītājs nereaģēja un uzsāka bēgšanu. Brīdī, kad transportlīdzeklis bija iebraucis pļavā un turpmākā kustība nebija iespējama, vīrietis pameta transportlīdzekli un turpināja bēgšanu, taču pēc neilga laika likumsargiem izdevās noķert pārkāpēju. Tas izrādījās 1988.gadā dzimis vīrietis, kurš pie auto stūres bija sēdies 1,77 promiņu alkohola reibumā un bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām.

Valsts policija aicina vadītājus nebūt pārgalvīgiem un atcerēties, ka alkohols un jebkāda veida transportlīdzekļa vadīšana ir divas nesavienojamas lietas!

Meklē mantas īpašnieku

Kam pieder trimmeris?

Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Balvu iecirkņa amatpersonas meklē zāles pļāvēja / trimmera “MTD” īpašnieku. Aicinām iedzīvotājus apskatīt trimmera fotoattēlus un atsaukties tā likumīgo īpašnieku, zvanot pa tālruni numuru 64501615, 110 vai personīgi vērsties tuvākajā Valsts policijas iecirknī.



Foto - Valsts policija



Foto - Valsts policija

Informē policija

Sadursme starp mopēdu un traktoru

14.oktobrī pulksten 11.50 Viļakā notika sadursme starp mopēdu “Wonjan”, ko vadīja 1958.gadā dzimis vīrietis, un traktoru “Belarus” ar piekabi, ko vadīja 1957.gadā dzimis vīrietis. Pēc negadījuma mopēda vadītāju ar iespējamu labā apakšstilba lūzumu nogādāja tuvākajā medicīnas iestādē. Uzsākts kriminālprocess.

Informē ugunsdzēsēji

Deg ekskavators un dzīvojamā māja

15.oktobrī pulksten 20.44 ugunsdzēsēji glābēji steidzās uz Stacijas ielu Balvos, kur dega ekskavators 3m² platībā. Pulksten 21.35 ugunsgrēku likvidēja. Cietušo nav.

Naktī no 17. uz 18.oktobra pulksten 0.17 ugunsdzēsēji glābēji devās uz Viļakas novada Susāju pagastu, kur pēc sākotnējās informācijas dega neapsaimniekota māja. Ierodoties notikuma vietā, ugunsdzēsēji glābēji konstatēja, ka deg vienstāva dzīvojamā māja visā 80m² platībā. Turklāt uz ierašanās brīdi jumts jau bija iebrucis. Pulksten 4.51 ugunsdzēsēji glābēji darbus notikuma vietā pabeidza.

Piedūmojums mājā

20.oktobrī pulksten 14.35 ugunsdzēsēji glābēji devās uz Balvu pagastu, kur, saskaņā ar sākotnējo informāciju, dzīvojamā mājā bija izveidojies piedūmojums. Ierodoties izsaukuma vietā, ugunsdzēsēji glābēji konstatēja, ka vienstāva dzīvojamā mājā apkures iekārtas bojājuma rezultātā radies sadūmojums. Ugunsdzēsēji glābēji izvēdināja telpas, veica pārrunas ar mājas iemītniekiem un notikušo likvidēja. Māja nebija aprīkota ar dūmu detektoru un ugunsdzēsības aparātu. Cietušo nav.

Lappusi sagatavoja A.Ločmelis

Viļakas novadā

Apmeklētājus iepriecina koncerts baznīcā

Zinaida Logina

24.oktobrī Viļakas Vissvētās Jēzus Sirds Romas katoļu baznīcā interesenti varēja noklausīties Latvijā populāru mūziķu - ģitāristu Aivara Hermaņa un Ērika Loka - koncertu.

Diemžēl uz koncertu, kā bija plānots, nevarēja ierasties Ieva Akurātere. Viņa un Aivars Hermanis kopā ierakstījuši albumus "Klusums starp mums", "Plivošana ar pilsētu", bet pirms diviem gadiem - "Vēlēšanās". Pirms koncerta priesteris Guntars Skutels aicināja visus būt atbildīgiem - lietot maskas un ievērot citus valstī noteiktos ierobežojumus.

Sniegumu rāda divi ģitāristi

Viņš neslēpa, ka šis nav vienīgais koncerts, jo ieceres ir arī nākotnei. Kā pirmais savu sniegumu klausītājiem piedāvāja viens no labākajiem Latvijas ģitāristiem, liepājnieks Aivars Hermanis, dziesmu starplaikos iepazīstinot klausītājus ar savas darba dzīves gājumu jau no 17 gadiem, kad sācis spēlēt restorānos, - "vispirms - vienkāršākos, pēc tam - glauņākos". Pēc mūzikas skolas beigšanas gadu strādājis Liepājā, bet vēlāk devies uz kolhozu "Ādaži", kur bijis slavens orķestris "Suvenīrs". Pēc gada Uldis Stabulnieks mūziķi uzaicināja uz Filharmoniju. "Tad bija "Tip Top", tad "Modo" periods, pēc tam "Opus" un radio orķestris, tad "Remix", pastāstīja mūziķis. Kā profesionāls ģitārists spēlējis Raimonda Pauļa ansambli, Latvijas Valsts Televīzijas un Radio orķestri, G.Rozenberga bigbandā, Laimas Vaikules grupā. Viņš ir ne tikai teicams ģitārists, bet arī daudzu skaistu melodiju autors un pieredzējis mūzikas industrijas cilvēks. Arī dziesminiekam Ērikam Lokam bija ko teikt, vairāk gan caur dziesmām paša izpildījumā ar Ojāra Vācieša vārdiem un tādām, kuras visi var dziedāt līdzī.

Tradīciju turpina citādā formātā

Par to, lai notiktu šis koncerts, bija parūpējies Latvijas vēstnieks Polijā, novadnieks Edgars Bondars. Viņš šajā dienā bija ieradies Viļakā, lai apmeklētu Viļakas kapus, kur notika Svēcīšu vakars un kur apbedīti viņa vecāki. "27.oktobrī tētim paliktu 90, bet mammai 4.oktobrī būtu palikuši 85 gadi. Parasti šajā laikā Viļakā rīkoju divu dienu turnīru ložu šaušanā, kas veltīts mana tēva Bronislava Bondara piemiņai. Tēvs sešdesmitajos gados aizsāka šo tradīciju Viļakas skolā, ko veiksmīgi turpina sporta skola un treneris Ēvalds Vancāns," pastāstīja Edgars Bondars. Viņš jau krietni agrāk bija uzrunājis Latvijā zināmo festivāla "Bildes" direktori Tiju Auziņu, solot viņu iepazīstināt ar unikālo Upītes

kultūrtelpu, tās cilvēkiem: "Uzaicināju viņu atbraukt, bet Tija savukārt piedāvāja līdzī paņemt kādus māksliniekus. Es piekritu, sarunājām ar priesteri Guntaru Skutelu, ka koncerts varēs notikt baznīcā, devu ziņu arī pašvaldībai." Viņš puda prieku, ka gan koncerts bija ļoti apmeklēts, gan plašākai sabiedrībai sevi parādīja Upītes cilvēki, folkloras kopa "Upīte". Edgars Bondars cer, ka šis tikšanās būs jauks iemesls turpmākām idejām un projektiem.

Latgale jāatbalsta visu spēkiem

Pasākumus Viļakā apmeklēja arī tieslietu ministrs Jānis Bordāns un Saeimas deputāts Juris Jurašs. "Septembra sākumā es savu kursabiedru Jāni Bordānu uzaicināju uz Viļaku, jo tad vēl Latvijā nebija tāda situācija ar Covid-19 vīrusu kā pašlaik. Viņš solīja ierasties uz šaušanas turnīru. To atcēla, bet ministrs solījumu turēja un ieradās, par ko priecājos," teica E.Bondars. Arī tieslietu ministrs Jānis Bordāns, kura dzimtas saknes ir Balvu pusē, atzina, ka bijis patīkami pārsteigts par Viļakas novadā redzēto un dzirdēto. "Es savās darba gaitās pēc iespējas cenšos apmeklēt cilvēkus, kuri strādā Tieslietu ministrijas pakļautībā. Dodos izbraukuma vizītēs. Piekdien darba komandējumā apskatīju Madonas tiesu namu, bet sestdien devos uz Viļaku tikties ar novadnieku, Latvijas vēstnieku Polijā Edgaru Bondaru. Lai arī jau no desmit gadu vecuma dzīvoju Rīgā, mana vecmamma un vectēvs dzīvoja Vēdeniešu ciemā. Pie viņiem pavadīju bērniību, vecmamma mani veda uz Viļakas baznīcu. Tagad šajā pusē caur vairākām aktivitātēm esmu iepazītinis vēl vairāk cilvēku," pastāstīja J.Bordāns. Viņš puda prieku par sakopto Viļakas pilsētu. "Daudzi vēl nav sapratuši, ka šeit ir zona, kur ļoti jāsargā mūsu valsts robeža ar Krieviju. Pirms simts gadiem šeit cilvēki paši organizējās grupās un padzina okupantus. Tie bija Latgales partizāni, kuri tobrīd negaidīja papildspēkus no citām armijām, bet drosmīgi rīkojās paši. Kāpēc vēstures peripetijās Latvijas robeža apstājās pie Viļakas? Jo šeit cilvēki uzturēja latvisko identitāti. Ja tā nebūtu tik stipra, mēs nezinām, kur tagad atrastos mūsu valsts robeža. Tāpēc ir svarīgi valstij ieguldīt, investēt naudu tieši šeit, jo tā ir mūsu visu drošība. Tikai šis valdības laikā ir uzstādīta antena, kas ļauj klausīties Latvijas Radio. Mums visiem jāsaprot, ka Latgale ir jāatbalsta visiem spēkiem," uzsvēra tieslietu ministrs. Viņš ir gandarīts un saka paldies visām paaudzēm, kuras uztur šo latvisko identitāti. Jānis Bordāns, agrāk braucot garām Viļakas ezeram, vienmēr domājis, ka būtu jauki nokļūt uz salas. Nu viņš to varēja izdarīt, jo uz salu ved jaunuzbūvētā laipa. Ministrs uzsvēra, ka pēc novadu reformas nedrīkst pazaudēt pievienoto un no centra attālāko novadu vērtības, - tās ir jāattīsta vēl labāk un pilnīgāk.



Muzicē Aivars Hermanis. Viņš uz ģitāras atdzīvināja agrāko gadu melodijas, tās papildinot ar kolorītu stāstījumu iz dzīves.



Iepriecina Ēriks Loks. Dziesminieks Viļakas baznīcā klausītājus iepriecināja ar jau zināmām un populārām dziesmām.

Balvu novada domē

Edgars Gabranovs

22.oktobra sēdes lēmumi**Piešķir finansējumu ārsta prakses iekārtošanai**

Piešķir naudu no Balvu novada pašvaldības 2020.gada budžeta apstiprinātajiem līdzekļiem neparedzētiem gadījumiem EUR 9 865 Bērzpils pagasta pārvaldes telpu pārbūvei ģimenes ārsta prakses iekārtošanai un telpu pielāgošanai.

Precizē finansējuma summu

Izdarīja Balvu novada domes 2020.gada 27.augusta lēmumā "Par finansējuma piešķiršanu Balvu Kultūras un atpūtas centra skatuves tehnoloģiju izbūvei un aprīkojuma iegādei" šādus grozījumus: aizstāt skaitli "242 355" ar skaitli "251 138" un aizstāt skaitli "152 336" ar skaitli "143 553".

Sadala nekustamos īpašumus

Atļāva atdalīt no nekustamā īpašuma "Parka mājas" Kubulu pagastā 2,2807 ha kopplatībā vienu zemes vienību 1,3839 ha platībā. No atdalītās zemes vienības izveidoja jaunu īpašumu un piešķīra nosaukumu "Karpas". Tāpat atļāva atdalīt no nekustamā īpašuma "Mežvidi" Balvu pagastā 42,6 ha kopplatībā zemes vienības 4,4 ha, 10,2 ha un 5 ha platībā. No atdalītajām zemes vienībām izveidoja jaunu īpašumu un piešķīra nosaukumu "Ogulāji".

Nosaka zemes lietošanas mērķi

Noteica zemes lietošanas mērķi zemes vienībai Balvu pagastā

1,02 ha platībā - zeme, uz kuras galvenā saimnieciskā darbība ir lauksaimniecība.

Nodos īpašumu atsavināšanai

Nolēma nodot atsavināšanai nekustamo īpašumu - Jaunā iela 5, Viksnā, kas sastāv no vienas zemes vienības 0,1566 ha platībā. Tāpat nodeva atsavināšanai nekustamo īpašumu "Verpuļeva 120" Balvu pagastā, kas sastāv no vienas zemes vienības 0,08 ha platībā. Atsavināšanai nodeva arī nekustamo īpašumu "Ozollējas" Viksnas pagastā, kas sastāv no zemes vienības 4,2391 ha platībā un zemes vienības 10,40 ha platībā.

Tāpat nolēma nodot atsavināšanai: nekustamo īpašumu "Krastrmala" Vectilžas pagastā, kas sastāv no vienas zemes vienības 6,4 ha platībā; nekustamo īpašumu "Klajumi" Vectilžas pagastā, kas sastāv no vienas zemes vienības 7,2 ha platībā; nekustamo īpašumu "Mežstūri" Vectilžas pagastā, kas sastāv no vienas zemes vienības 2,7 ha platībā. Uzdeva Īpašumu privatizācijas un atsavināšanas komisijai pasūtīt tirgus vērtības noteikšanas lietas.

Nodos telpu nomā

Nolēma nodot nomā: Balvu novada pašvaldībai piederošās nedzīvojamās telpas 26,3m² kopplatībā ar adresi "Bērnu-dārzs", Viksnā, uz 10 gadiem; nedzīvojamo telpu Nr. 27, platībā 47,7m² ar adresi Vidzemes iela 2B, Balvos.

Uzdeva Īpašumu privatizācijas un atsavināšanas komisijai pasūtīt nomas maksas noteikšanas lietu, pieaicinot sertificētu vērtētāju.

Piešķir nosaukumu

Piešķīra nosaukumu "Apšumalas" privātpersonai piederošajam nekustamajam īpašumam Viksnas pagastā, kas sastāv no vienas zemes vienības.

Ņems aizņēmumu

Deputāti akceptēja lēmumu ņemt ilgtermiņa aizņēmumu 2020.gadā EUR 47 377 uz 5 gadiem no Valsts kases ar noteikto gada procentu likmi projekta "Bērzkālnes pagasta ceļa "Balvi - Verpuļeva - Elkšņeva - Mūrova" posma pārbūve".

Atsavinās nekustamos īpašumus

Nolēma atsavināt nekustamos īpašumus: dzīvokli Nr.2 Kalna ielā 13, Kubulos, kas sastāv no divistabu dzīvokļa 47,1m² platībā (īpašuma pārdošanas cena EUR 1 405); dzīvokli Nr. 62 Pilsoņu ielā 23, Balvos, kas sastāv no divistabu dzīvokļa 49,8 m² platībā (īpašuma pārdošanas cena EUR 4 210); nekustamo īpašumu Rūpniecības iela 11A, Balvos, kas sastāv no zemes vienības 0,0648 ha platībā (nekustamā īpašuma sākumcena EUR 1 930); nekustamo īpašumu "Jaunpriedītes" Kubulu pagastā, kas sastāv no zemes vienības 1,4572 ha platībā un mežaudzes (nekustamā īpašuma sākumcena EUR 2 524); dzīvokli Nr.14 Bērzpils ielā 46, Balvos, kas sastāv no divistabu dzīvokļa 39,1 m² platībā (nekustamā īpašuma sākumcena EUR 3 780); dzīvokli Nr.48 Ezera ielā 24, Balvos, kas sastāv no divistabu dzīvokļa 36,2 m² platībā (nekustamā īpašuma sākumcena EUR 3 380).

Der zināt

Būtiski pieaug uzticēšanās pensiju 2. līmenim

Attieksme pret uzkrājumiem pensiju 2. līmenī aizvadīto četru gadu laikā ir būtiski mainījusies, - trīskāršojies to darbaspējīgo iedzīvotāju skaits, kuri šos uzkrājumus uzskata par savu naudu, kā arī seko līdzī uzkrājumu apjomam. Ja 2016.gadā pensiju 2. līmeņa uzkrājumiem regulāri sekoja līdzīgi un šos līdzekļus kā savu naudu uztvēra vien 6% cilvēku, 2020.gada rudenī tie ir jau 18%, liecina Swedbank veiktā aptauja¹.

Tāpat pēdējo gadu laikā ir būtiski audzis uzticēšanās līmenis pensiju 2. līmenim, - ja 2016. gadā pensiju sistēmas ilgspējai neuzticējās 35% aptaujāto, šobrīd tie ir 22%.

"Aptaujas dati liecina, ka nozīmīgi ir pieaudzis to cilvēku skaits, kuri patiešām iedziļinās un seko līdzī norisēm pensiju 2. līmeņa uzkrājumu piedāvājumā un dinamikā. To apliecina, piemēram, tas, ka 48% respondentu ir izvēlējušies savam dzīves ciklam atbilstošu pensiju 2. līmeņa plānu. Vienlaikus redzam, ka aizvien vēl saglabājas liels iedzīvotāju skaits, kuri par savu uzkrājumu pensiju 2. līmenī neko daudz nezina un neinteresējas, proti, kuriem nav izveidojusies emocionāla saikne ar šo uzkrājumu kā savu nākotnes kapitālu. Taču vēlos uzsvērt - jau šobrīd pensiju 2. līmenī izveidotie uzkrājumi ir reāla nauda, kam būs nozīmīga loma ikviena cilvēka pensijas gados, pat ja tie šķiet vēl aiz kalniem. Tāpēc ikvienam iedzīvotājam darbaspējīgā vecumā būtu jāapzina - kur un kā tiek veidots šis pensijas uzkrājums," saka Pēteris Stepiņš, Swedbank Ieguldījumu Pārvaldes Sabiedrības vadītājs.

Teju puse neseko līdzī un neiesaistās

Neskatoties uz to, ka uzticēšanās līmenis un emocionālā piesaiste uzkrājumiem pensiju 2. līmenī pieaug, aizvien vēl ir liels to cilvēku īpatsvars, kuri neiesaistās savas pensijas pārvaldībā un ar to saistītu lēmumu pieņemšanā (46% respondentu). 38% gadījumu cilvēki neiedziļinās pensiju 2.

līmeņa plānu piedāvājumā, bet teju katrs desmitais (8%) norāda, ka viņam nav svarīgi, kas pārvalda pensiju 2. līmeņa uzkrājumus.

Savukārt cilvēki, kuri seko līdzī uzkrājumu dinamikai, kā nozīmīgāko kritēriju pensiju pārvaldnieka izvēlē ir minējuši drošību un uzticamību (27% gadījumu), bet katram desmitajam svarīgs ir prognozētais peļņas līmenis un pensiju plāna iedalījumu struktūras (13%). Jāatzīmē, ka daudz biežāk dažādu pensiju plānu piedāvājumā iedziļinās tie cilvēki, kuri pensiju 2. līmeņa uzkrājumus uztver kā savu naudu.

Domā par ilgspēju

Salīdzinoši augsts ir to cilvēku īpatsvars, kuriem ir svarīgi, lai viņu pensiju 2. līmeņa plānu līdzekļus ieguldītu ilgspējīgos uzņēmumos (57% respondentu). Runa ir par pensiju kapitāla ieguldīšanu uzņēmumos, kas rūpējas par ietekmi uz vidi, darbinieku un sabiedrības sociālo labklājību, kā arī ievēro augstus uzņēmuma pārvaldīšanas standartus.

Jautājumā par pensiju 2. līmeņa uzkrājumu tālāko ieguldīšanu ilgspējīgos uzņēmumos, īpašu atbildību demonstrē tie cilvēki, kuri rūpīgi seko līdzī savu uzkrājumu dinamikai (aspekts svarīgs 76%; izvēloties pārvaldātāju uzmanību tam pievērsuši 42%).

Par mantošanu zina, bet nerīkojas

Lai arī 82% cilvēku ir informēti par iespēju savus pensiju 2. līmeņa uzkrājumus atstāt mantojumā, praktiskus soļus šajā virzienā spērusi vien maza daļa. Kā liecina Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras (VSAA) dati, līdz 1.septembrim izvēli ir izdarījuši 135,2 tūkstoši personu jeb 10% no visiem pensiju 2.līmeņa krājējiem.

"No šī gada ikviens pensiju 2. līmeņa dalībnieks, kurš vēl nav



pieprasījis vecuma pensiju, var izvēlēties, kā izmantot viņa pensiju 2. līmenī uzkrāto kapitālu - nodot mantojumā, pievienot citas personas pensiju 2. līmeņa kapitālam vai atstāt valstij, ieskaitot valsts pensiju speciālajā budžetā. Taču iedzīvotāju aktivitāte ir pārsteidzoši zema. Pensiju 2.līmenis ir reāls uzkrājums, ko veidojam pēc noklusējuma principa, jo ik mēnesi šajā uzkrājumā tiek ieskaitīti 6% no iedzīvotāju algas. Tāpēc nezināt un nerīkoties ir teju bezatbildīga rīcība. Mums būtu jāmotivē un jāiemācās, kā sabiedrībai un ikvienam sakārtot savas finanses, gluži kā sakārtojam savu drēbju skapi," atzīmē Pēteris Stepiņš.

J.KROPS, Swedbank Mediju attiecību vadītājs

¹Iedzīvotāju aptauja veikta 2020. gada septembrī sadarbībā ar "Snapshots", izvaicājot 771 respondentu Rīgā, citās Latvijas pilsētās un lauku teritorijās.

Informē AS "Sadales tīkls"

Bēgot no drēgnuma, neieskrien liesmās!

Kas jāņem vērā, lietojot elektrisko sildītāju

Masu pasākumus, koncertus un citas publiskās izklaides pandēmijas dēļ šogad labāk atlikt, turpretī apkures sezonas festivāls gan lielai daļai iedzīvotāju ir sācies! Kārtīgi siltummiļi papildus apkurei liek lietā arī elektriskos sildītājus. Dīzēl neuzmanīga ierīču lietošana var beigties ar traģēdiju. Šī gada deviņos mēnešos Latvijas iedzīvotāju elektroietaisēs konstatētas jau 59 elektrotraumas, tostarp arī tādas, kas gūtas no elektrisko sildītāju nepārdomātas lietošanas.

Mūsdienās pieejami dažāda veida elektriskie sildītāji - termoventilatori, eļļas sildītāji, konvektori un infrasarkanie sildītāji. Populārākie no tiem ir eļļas sildītāji, kurus izmanto daudzās mājāsaimniecībās, savukārt mazu telpu apsildei daudzi izvēlas termoventilatorus. Ja eļļas sildītāji tiek uzskatīti par vienu no drošākajiem elektriskās apsildes veidiem, tad ar termoventilatoru lietošanu jābūt daudz uzmanīgākam. Lai elektrisko sildītāju izmantošana mājoklī būtu droša, AS "Sadales tīkls" apkopojis padomus, ko, sagaidot auksto laiku, likt aiz auss.

Pārbaudi elektriskā sildītāja tehnisko stāvokli!

Pirms ieslēgt tikko no saimniecības skapja dziļumiem izvilkto elektrisko sildītāju, pievērs uzmanību vada izolācijai, kas laika gaitā mēdz nolietoties un saplaisāt. Ja redzi, ka izolācija ir bojāta, nekādā gadījumā nepieslēdz to elektrotīklam. Tāpat obligāti notrauc no ierīces putekļus. Ja tas nav izdarīts, pastāv risks, ka sakarsušie putekļi var aizdegties, radot nelaimi.

Padomā par elektriskā sildītāja novietojumu!

Tam jāatrodas vismaz metra attālumā no viegli uzliesmojošām vietām un materiāliem (plāns audums, papīrs, sveces u.c.), kā arī vismaz pusmetra attālumā no sienas un mēbelēm. Pārliedzies, ka vads netraucēs pārvietoties, lai aiz tā nevarētu nejauši aizķerties, īpaši būtiski tam pievērst uzmanību, ja mājoklī uzturas mazi bērni.

Neliec sildītāju uz plauktiņiem, skapīšiem vai cita veida paaugstinājumiem!

Lai gan varētu šķist, ka tādējādi elektriskais sildītājs mazāk traucēs pārvietoties, rēķinies, ka nestabili novietota ierīce var nokrist, to var apgāzt mājdzīvnieks un interese par sildelementu var rasties arī maziem bērniem.

Sildītāju pieslēdz atsevišķai kontaktligzdai!

Atceries, ka elektriskajam sildītājam jābūt pievienotam atsevišķā kontaktligzdā, nevis



pagarinātāja rozešu blokā, jo tā ir lielas jaudas ierīce, kas, apvienojumā ar citām elektrotīklam pievienotajām iekārtām, var izraisīt tīkla pārslodzi un palielināt aizdegšanās risku.

Neizmanto elektrisko sildītāju kā veļas žāvētāju!

Jo īpaši tas attiecas uz termoventilatoriem, kuriem šādā veidā tiek bloķēta gaisa cirkulācija. Apģērba žāvēšana uz elektriskā sildītāja ne vien apgrūtināta tā darbību, bet arī rada aizdegšanās risku.

Dodoties ārpus mājokļa, sildītāju noteikti atvieno no rozetes!

Speciālisti neiesaka sildītāju atstāt ieslēgtu arī naktī, jo tas var pārkarst un tuvumā esošie materiāli aizdegties. Lielākā daļa mūsdienu elektrisko sildītāju aprīkoti ar drošinātājiem, kas pārkaršanas gadījumā atvieno ierīci no elektrības padeves, taču jāņem vērā, ka vecākiem modeļiem šādas funkcijas var nebūt.

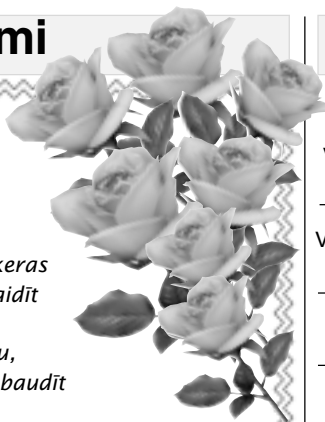
Apsveikumi

Jā, reizēm vajag kaut ko mīļu,
Sirdij tuvu, patiesu:
Maigu pieskārienu,
Cīruļa dziesmu, uguns liesmu,
Zaļu zālīti un pūku liegu, kas matos ieķeras
Un priecājas par nieku, kas liek pasmaidīt
Un mīlēt saules rietu,
Reizēm vajag, lai mēs ietu, tālāk triektu,
Reizēm vajag apstāties, ieklausīties, izbaudīt
Katru nieku.

Ir cilvēks radīts laimei - tāpat kā putns lidojumam.

Mīļi sveicam **Valdu Kroiču** skaistajā dzīves jubilejā!
Vēlam rītiem labas domas, dvēselei - mieru, sirdij - mīlestību,
mūžam - Dieva svētību un stipru veselību.

SIA "Senda Dz" kolektīvs



Tūkstoš gaišu saules staru
Lai vēl ilgi dzīvē mirdz.
Prieku, laimi, veselību
Vēlam Tev no visas sirds.

Mīļi sveicam **Dāriju Dreimani** dzīves jubilejā!

Māsu un bērnu ģimenes



Tā paiet dienas, mēneši, gadi,
No dzīves koka gadi krit un krit.
Kaut varētu mēs viņus visus
Pa vienam atkal kopā salasīt.

Sirsniņi un rudenīgi saulaini sveicieni

Genovefai Jermacānei dzimšanas dienā!

Brāļa ģimene



Vakance

Rugāju novada dome izsludina konkursu uz Rugāju Sporta centra direktora amatu.

Konkursa nolikums pieejams Rugāju novada pašvaldības mājaslapā www.rugaji.lv. Darba alga EUR 1056 (bruto).

Dokumentus pretendents var iesniegt no **2020.gada 22.oktobra līdz 2020. gada 11. novembra plkst. 15.00**, sūtot pa pastu vai personīgi iesniedzot Rugāju novada domē (sekretārei), adrese: Kurmenes iela 48, Rugāji, Rugāju pagasts, Rugāju novads, LV-4570, uz slēgtas aplokšnes norādot "Konkursam uz Rugāju novada Sporta centra direktora amatu". Ja noteiktais iesniegšanas termiņš tiek nokavēts, tad pretendents konkursā nepiedalās. Kontaktpersona: Daina Tutina (tālrunis: 27800548, e-pasts: daina.tutina@rugaji.lv).

Atrasts

Pret Balvu Mūzikas skolu atrasts sudraba auskars. Interesēties redakcijā.



Šāds skaistulis kļīst pa Skolas ielu Balvos. Saimniek, atsaucies!

Pārdod

Pārdod logus un durvis. Ir daudz noliktavā! Tālr. 26343039.

Pārdodu divas slaucamas govīs un sienu. Sīkāka informācija, zvanot 20242717.

Pārdod malku. Tālr. 29199444.

Pārdod malku vai maina pret veciem motocikliem. Malkas gabalošana, skaldīšana. Tālr. 26425960.

Skaldīta malka. Cena 23 EUR/berkubā. Piegādes apjoms līdz 7 berkubiem. Ir sausā. Tālr. 25543700.

Pārdod kūtsmēslus. Tālr. 29332209.

Dažādi

Ģimene ar stabiliem ienākumiem vēlas irēt 3-istabu dzīvokli. Vēlams labā kārtībā. Tālr. 28376338.

Vēlos nomāt lauksaimniecības zemi. Tālr. 28772537.

Dārzu aršana. Tālr. 26512307.

Spiežam, karsējam, iepakojam ābolu sulu Kubulos. Tālr. 27004732.

Pievedam smilti, granti, šķembas un citus būvmateriālus. Ierīko, pieslēdz ūdensvadus, kanalizāciju. Remontē piebraucamos celiņus. Tālr. 25685918.

Piegādā smilti, granti, melnzemi. Tālr. 29433126.

Pērk

Z.s "Strautiņi" iepērk mājlopus. Samaksa tūlītēja. Labas cenas. Tālr. 29411033.

IEPĒRK MAJLOPUS
-AUGSTAS CENAS
-SAMAKSA TŪLĪTĒJA
-ELEKTRONISKIE SVARI
tel. 27777733
www.galasparstrade.lv

Pērk mežus, cirsmas. Tālr. 29419597.

Iepērk ābolus sulai Kubulos. Tālr. 27004732.

SIA "Senlejas" iepērk liellopus, teļus. BIO liellopiem augstas cenas! Samaksa tūlītēja. Tālr. 62003939.

Līdzjūtības

Ilmārs Šaicāns ar ģimeni

Tas visskumjākais brīdis, kad mīļa sirds Uz mūžu mūžiem pārtrūkst un stājas, Tad zvaigznes pie debesīm asarās mīrkst Un tukšas kā klajums kļūst mājas.

(A.Vējāns)

Skumju brīdī izsakām visdziļāko līdzjūtību **vīram, meitai, dēlam, māsām un brāļiem ar ģimenēm**, no **SANDRAS DUNSKAS** uz mūžu atvadoties. Aivita, Rakstiņu ģimenes, Voitu ģimene

Uz lūgšanu spārnēm gars steidzas, Kur mūžīgā skaidrība mirdz. Tur vētras un negaisi beidzas, Tur mieru gūst cilvēka sirds.

Skumju un atvadu brīdī izsakām līdzjūtību **tuviniekiem**, **SANDRU DUNSKU** mūžības ceļā pavadot. Veikala "top!" Balvi kolektīvs

Mūža vilciens pa gadskārtu slīdēm Norimis traukties un palicis kluss, Smilšu kalnā zem dzīvības priedēm Nu darbi, rūpes un vasaras dus.

(V.Rūja)

Dalām bēdu smagumu un izsakām visdziļāko līdzjūtību **Agrim Rakstiņam un tuviniekiem**, pavadot **MĀSU** mūžības ceļā. Z/S "Bērziņi" kolektīvs

Jel neraudiet – mans sāpju ceļš ir galā,

Es upei melnajai nu pāri jau, Es dusu klusā, aizmigušā salā, Kur ciešanu un sāpju vairāk nav.

(K.Skalbe)

Ieva, Oskar, Māri, esiet stipri savās bēdās, pāragri pavadot māmiņu, sievu **SANDRU DUNSKU** kapu kalniņā. Veikala "Skapis" meitenes

Ko mīl, tas nevar pazust nekur, Sirds tūkstoš saitēm to pie sevis tur. Pat tad, ja vairs tie mūžam nesatīktos.

(V.Rūja)

Visdziļākā līdzjūtība **Mārim Dunsķim, SIEVU** smilšu kalniņā pavadot.

Birst ziedos asaras kā zvaigznes, Jo tavā takā skujas smagi krit, Cik grūti iedegt baltu sveci Un ziedus klāt pār tavu kapu, māt. Lai mūsu līdzjūtības vārdi ir patiesi atbalsts sāpju brīdī **Oskaram Dunsķim un tuviniekiem**, no **MĀMIŅAS** uz mūžu atvadoties. Iveta, Aina, Elvira, Lūcija, Ingrida

Miers mūžīgais ir tuvu mājām gājis Un savu daļu paņēmis sev līdz. Viss ir tāpat, tik kādas mājas logā Vairs spuldzes gaismu neieraudzīs rīts.

(N.Dzirkale)

Skumju brīdī esam kopā ar **Sarmu un viņas mīļajiem**, no **SANDRAS DUNSKAS** atvadoties. Biruta, Anita, Sandra

Pāri sirmām kapu priedēm Pāršalc tavas dzīves stāsts. Pāri darbam, sāpēm, ilgām Baltu, vieglu smilšu klāsts. (M.Svīre) Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Vinetai Škaparei un tuviniekiem**, mīļo māsu **SANDRU** kapu kalniņā pavadot. Marija ar ģimeni

Es sev paņēmu līdzī Vieni saujīņu baltā vēja Un atstāšu elpu uz palodzes...

(A.Rancāne)

Mūsu klusa un patiesa līdzjūtība **Vinetai Škaparei**, māsu **SANDRU** mūžības ceļā pavadot. Volcīšu ģimene

Liktenis dziedāja vēju dziesmu, Un es tam liktenim līdz... Liktenis nodzēsa manu sveci, Un es tam liktenim aizeju līdz...

Sāpju stundā izsakām patiesu līdzjūtību **Mārim Dunsķim**, kad jāsaka pēdējie atvadu vārdi sievai **SANDRAI**. SIA "Trustimox" kolektīvs

Tu būsī debesīs, zemē Tu vējā un saulē, Tu savējo sirdis Un atmiņās gaišās.

Patiesa līdzjūtība labam kaimiņam **Agrim Rakstiņam ar ģimeni**, māsu, brāļu ģimenēm, tuviniekiem, mīļo māsu **SANDRU DUNSKU** mūžības ceļā pavadot. Stepāna ģimene

Pārlicinies, vai abonēji

Vaduguni

novembrim?!



 **Vaduguns**

Indekss 3004

IZNĀK OTRDIENĀS, PIEKTDIENĀS
IZDEVĒJS
SIA "BALVU VADUGUNS"
Nodokļu maksātāju apliecības Nr.
LV43203002982

REDAKCIJAS ADRESE
TEĀTRA IELĀ 8
BALVOS, LV-4501
NORĒĶINU KONTS

A.S. SEB BANKA
Nr. LV21UNLA0024000467345,
kods UNLALV2X

Publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli. Par faktu, skaitļu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstiem atbild to autors.

REKLĀMA, SLUDINĀJUMI

D.Dimitrijeva
T. 64507018
26161959

REDAKTORS E.GABRANOVŠ - T. 29360850
ŽURNĀLISTI: S.KARAVOIČIKA; Z.LOGINA,
I.ZINKOVSKA, M.SPRUDŽĀNE, I.TUŠINSKA,
A.LOČMELIS - T. 26555382
KOREKTORE S.GUGĀNE
GRĀMATVEDE S.BĒRZIŅA - T. 25908200
ŠOFERIS A.KIRSANOVŠ - T. 27870730
Tālrunis-autoatbildētājs - 64520961

e-pasts: vaduguns@apollo.lv
mājaslapa: vaduguns.lv

Datorsalikums-
SIA "Balvu Vaduguns",
G.LIELMANIS
Iespēsts SIA "Latgales Druka", Rēzeknē, Baznīcas 28
TIRĀŽA - 3001

